

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXXII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXXII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXXII

a. Kern van het hoofdstuk

Hoofdt thema van het 30e hoofdstuk was Jakobs en Lea's en Rachels opvatting van loon en kinderen als bevestiging Gods van een rechtvaardige levenswandel en in het vorige hoofdstuk was voornaamste thema Jakobs demonisering van Laban en het dientengevolge voor hem op de vlucht slaan. In dit hoofdstuk komen beide thema's bij elkaar, want nog steeds ziet Jakob loon en kinderen als bevestiging Gods van een juiste leefwijze en meent hij hiermee zijn vroegere gedrag ten overstaan van zijn broeder te kunnen rechtvaardigen. Rijkelijk had God hem gezegend met vrouwen en loon en kinderen en zo moest wel zijn handelen ten aanzien van Esau voor God niet verkeerd geweest zijn. Echter zijn echtgenotes en kinderen en een goed inkomen zelfs geen bevestiging van een goed leven wanneer zij van de hand Gods komen. Want God telt geen fouten maar ziet naar het hart terwijl een goed hart niet gelijk is aan het vrij zijn van fouten. De "perfekte Jakob" (Gen 25:27) had zichzelf gerechtvaardigd gewaand om zijn ondeugdelijke broeder de zegen en het eerstgeboorterecht te ontnemen. En zo doet hij hem in dit hoofdstuk weten omtrent zijn zegeningen "om genade in diens ogen te vinden" = "om hem ervan te overtuigen dat hij juist gehandeld had". En precies daarmee werpt die nog steeds perfecte Jakob bij Esau olie op het vuur. Jakob gaat daarop voor God te rade en wordt zich van zijn verkeerde houding bewust. Hem komt het besef dat niet alle woede van Esau alleen uit slechtheid voortkwam. De dag ervoor had hij ervaren dat Laban minder hardvochtig was dan hij steeds gedacht had (=> 31e hfdst). En nu beseft hij dat door zijn superieure wanneer ook onbewust superieure houding t.a.v. Esau hij deze van hem afgestoten had. Herinneringen aan diens betere momenten bevestigen waar het verkeerd ging en zo vecht Jakob die nacht met zijn eenzijdig vertrokken beeld van Esau. En als dan in zijn voorstellingen een glimp van de betere Esau = de mens naar de gelijkenis Gods = het aangezicht Gods in het gelaat van Esau doordringt, breekt voor Jakob het morgenrood aan. Zijn tweelingbroeder feilloos kennend weet hij nu van tevoren dat zijn veranderde houding Esau milder zal stemmen. Hij weet nu "dat zijn ziel gered zal worden" (Gen 32:31):

*want ik zag de Eeuwige aangezicht tot aangezicht en **zal gered worden** (=> onder) mijn ziel*

b. Gods aangezicht en het aangezicht van Esau

Jakob komt aan bij de beek de Jabbok en overeenkomstig zijn woorden "deze Jordaan" (Gen 32:11) steekt hij of daar voor de Jabbok een nog voor samenvloeien van deze rivier met de Jordaan ondiepere plaats in de Jordaan = "de oversteekplaats de Jabbok" (מעבר יבק - Gen 32:23) over of vereenzelvigd hij deze zijrivier met de Jordaan *als behorende tot deze grensrivier* omdat delen eronder nog ten oosten van de Jordaan mogelijkwijs reeds tot Kanaän behoorden:

en tot het latere Israëel behoorden. De genoemde plaatsen Penuël en Sukkoth (=> 33e hfdst) lijken naar niet-thora-beschrijvingen in de Thenach op het tweede te duiden maar zijn waarschijnlijk later al radende aan de oostelijke kant van de Jordaan gesticht (=> 33e hfdst: Sukkoth en Sjichem). Op soortgelijke wijze werden immers eerst na de 4e eeuw veel nieuwtestamentische plekken en plaatsen in Israëel aangewezen. In ieder geval geven de woorden "deze Jordaan" aan dat Jakob zich op de grens naar Kanaän bevond

Aldaar vecht hij met de Eeuwige om Kanaän binnen te gaan:

(Gen 32:23):	יבק	112	
	Jabbok		- bij de grensovergang
	יהוה אלהים	112	
	Jahwe Elohiem		

- en wel in de gedaante van Esau (=> boven), van welke zijn angstvoorstelling tot dan gelijk geweest was aan de cherub met het kerende zwaard voor de boom des levens = hier de grens naar het beloofde land:

יבק Jabbok	112	} - Jabbok en Jordaan als grens naar het beloofde land
ירדן Jordaan	264	
עשו Esau	376	

Bij veranderende kijk op zichzelf en op de mensen om hem heen vocht Jakob tegen dat beeld. Door Labans zorg voor zijn dochters was tot hem doorgedrongen dat ergens er ook een betere Laban was en dat door zelf te nemen in plaats van op diens wil tot geven van loon in te gaan (=> 30e hfdst) hij deze weinig kans gegeven had. En door Esau zijn zegen te ontnemen had hij ook diens betere trekken weinig kans gegeven. Niet hield hij hen ineens voor geestrijke mensen, als ook na zijn verzoening met Esau hij diens verdere begeleiding ontweek (=> 33e hfdst). Maar Esau was evenals Laban geen demon, als ook de eerste week van hart kon zijn. En dat zou niet alleen de volgende dag blijken (=> 33e hfdst) maar als gezegd zullen Jakob na de ervaring met Laban ook van zijn broeder betere momenten in het verleden in herinnering gekomen zijn.

Aldus vlucht Jakob nu niet maar gaat hij *de* test tot binnengaan van het land Kanaän aan. Want "Kanaän binnentrekken" betekent "godsvolk zijn" en overeenkomstig de allegorie van Adam en Eva houdt "godsvolk zijn" priesterschap in (=> onder) en volgt priesterschap op het "inzien van eigen fouten" (=> 3e hfdst). En zo vocht hij op de grens naar Kanaän met het al die jaren zich alleen boos en haatvol voorgestelde *aangezicht van Esau* tot dat beeld voor een gewoon kwetsbaar mens = een mens in de kiem naar de gelijkenis Gods = een mens met in principe Gods aangezicht in het zijne zou wijken:

(Gen 32:31): כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
want ik zag de Eeuwige **aangezicht**
tot **aangezicht** 1128 = 3 x 376

עשו 376
Esau

- van aangezicht tot aangezicht met Esau het aangezicht van de Eeuwige zien = de driehoeksrelatie God-Esau-Jakob m.b.t. Esau aangaan = 3 x Esau (Gen 33:10)

Jakob wilde "het aangezicht van Esau verzoenen om daarna zijn aangezicht te zien" (Gen 32:21) = "om daarna het aangezicht Gods in dat van Esau te zien":

(Gen 32:31): שם המקום פניאל
naam van de plaats: Peniël (= het "**aangezicht Gods**") 702

(Gen 32:21): כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת
לפני ואחרי כן אראה פניו
want hij sprak: ik wil verzoenen **zijn** (Esaus)
aangezicht met een geschenk gaande voor
mijn aangezicht en daarna wil ik zien **zijn**
aangezicht (= het aangezicht Gods in dat
van Esau) 2106 = 3 x 702

- de driehoeksrelatie God-Esau-Jakob = 3 x het aangezicht Gods "Peniël"

= het aanbreken van het morgenrood (=> onder):

(Gen 32:25): השחר **513 = 3 x 171**
morgenrood

(Gen 32:31): פני יאֵל **171**
Peniël (= aangezicht Gods)

- **het morgenrood als 3 x het aangezicht Gods Peniël**

- als na de ontmoeting met Esau Jakob zegt (Gen 33:10):

*want daarom zag ik jouw aangezicht **als een zien van het aangezicht van de Eeuwige** en je had welgevallen aan me*

Met zijn voorstelling van Esau tot dan vocht hij om in hem de mens terug te vinden = "een vechten met de Eeuwige" = "een vechten met de Eerste en de Laatste aleph en taw eth (את) welke zijn volledigheid van aleph tot taw" in de mens naar zijn gelijkenis legde":

(Gen 32:29): אנשים **401** - **met mensen heb je gevochten** (Gen 32:29)
mensen

(Gen 32:4): עשו אחיו **401** - **Jakob vechtend om in Esau zijn broeder = 401 en in mensen = 401 naar de gelijkenis Gods in het algemeen iets van goddelijke weerglans te zien = een gevecht met "de Eerste en de Laatste" = 401 zelf**
Esau zijn broeder

את **401** - **de "hebreeuwse alfa en omega" = de Eeuwige**

Iedere mens is van oorsprong een schepping Gods. Ziet men aan de gelijkenis Gods voorbij zo ziet men alleen nog vlees, ziet men lelijke mensen of sexobjecten en waarde-loze onbelangrijke mensen of halfgoden en in het geval van gevreesde en misschien ook werkelijk slechte mensen alleen nog wangedrochten. Met zichzelf vocht hij die nacht en de dag ervoor om tot een andere instelling ten aanzien van zijn broeder te komen. Het gewoon mens zijn en niet het betere mens zijn maakt contact met de mens naar de gelijkenis Gods en zo vocht hij tevens met God die nacht.

Doorbraak tot Jakobs nieuwe inzicht was Esaus reactie op zijn berichtgeving omtrent zijn zegeningen. Want de tegenstander wist waar bij Esau de schoen wrong:

de tegenstander Gods is met de leer Gods beter op de hoogte dan de meeste gelovigen

- en had hem in de val gelokt. Want een bemoediging door boodschappers Gods (=> onder) had zijn gevoel versterkt van als gezegende Gods juist tegenover Esau te staan. Ook Laban had zich door God laten waarschuwen en aldus had hij eerst gemeend met een bericht omtrent zijn zegeningen Esau voor boze akties te doen terugschrikken. Maar juist dat bericht had Esaus frustraties omtrent de hem ontnomen zegen versterkt.

Vooraf had Jakob gehoopt dat Esau zou hebben vergeten, als zijn moeder Rebekka dien- omtrent zou berichten en dan hij terug kon keren (Gen 27:45). Nooit was dat bericht er ge- komen en het wachten daarop was door de jaren heen tot "pees van het vergeten":

(Gen 32:33): הנשח **401** - **het vergeten** (inf. abs. van נשח = "vergeten")

- geworden. Esau was "de pees van het vergeten" = Jakobs vrezende door de jaren heen omtrent het vergeten van Esau. Het bericht was uitgebleven maar de opdracht Gods tot terugkeer leek deze alsnog mede te behelzen en zo treft Jakob de verwarring als Esau met 400 man op hem afkomt:

(Gen 32:33):	הנשה (de pees van) het vergeten (inf. abs. van נשח*)	360
(Gen 32:4):	שדה אדום veld van Edom	360
	- Esau welke "in het veld van Edom" niet vergeten was	_____
(Gen 32:7):	ארבע מאות vierhonderd (man)	720
	- 400 als het getal van het einde der dingen (=> 15e hfdst)	

* vaak al radende vertaald als "ischiaszenuw". Gid (=> onder) betekent in de thenach echter steeds "pees" en het werkwoord *nasjah* is alleen bekend met de betekenis "vergeten"

Van Esaus vergeten bleek geen sprake te zijn en zo stelt Jakob verbijsterd (Gen 32:10):

God van mijn vader Abraham ... de sprekende tot mij: keer terug naar jouw land en naar je kinschap (familie) en ik zal goed doen jou...

Jakob vraagt de Almachtige "hoe het ermee zit" en daarop kwamen hem in hetzelfde gebed de inzichten (Gen 32:11):

ik ben klein minder dan alle genadebewijzen en de trouw welke u deed aan uw knecht

Niet wordt men gezegend vanwege zijn goedheid maar vanwege de zorg en toewijding Gods tot de mens. Te klein is men ten allen tijde voor de genadebewijzen Gods, want niet naar perfect gedrag maar naar liefdevolle toewijding tot hem gaat het verlangen Gods uit. En zo vocht Jakob de nacht na zijn gebed om verandering van houding. In de gedaante van een in zijn voorstellingen met hem vechtende man worstelde hij met zijn broeder totdat deze de pees van zijn vergeten "aan zou raken".

Hij raakte de "palm:

(Gen 32:26): כף - handpalm, zool, hier de palm van de heup

- van de heup" (Gen 32:26) aan. Hierin liggen de ingewanden en die werden gezien als zetel van de gevoelens. Aldus bestond het "aanraken (יגע) van de palm van de heup" (Gen 32:26) uit het "raken van de gevoelige snaar". Al worstelend in gedachten met zijn broeder aan de beek Jabbok overwon Jakob tezamen met zijn angst de onmens Esau en won hij de mens Esau terug.

c. Jakobs angst

Na zijn bewaring voor Laban:

(Gen 32:2): ויעקב הלך לדרכו
en Jakob ging zijns weegs
(na Labans heengaan) **503**

- begreep Jakob in eerste instantie niet dat ook "uit de hand van Esau" God hem niet eenzelfde "zijns weegs liet gaan":

(Gen 32:12): מיד אחי מיד עשו
uit de hand van mijn broeder, uit de hand van Esau **503**

Bij de door hem daarop genoemde plaats Machanajiem = "kampen" (Gen 32:3) had hij zelfs "boodschappers Gods" ontmoet. Hij was ofwel geestelijk ingestelde mensen tegengekomen ofwel mensen welke niet anders dan heden ten dage zich en dan zelden terecht als "boodschappers Gods" presenteren. En dezen hadden hem met al dan niet goede be-

doelingen "bemoedigende woorden Gods" toegesproken. De opdracht Gods "keer terug naar je land" = 649 had tot daaraan toe de perfecte samenvatting van zijn ontsnapping aan Laban tot en met die bringers van goede tijding = 6490 geleken:

- (Gen 32:1): וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו [2] ויעקב הלך לדרכו ... [3] ... ויקרא שם המקום ההוא מחנים en stond vroeg op Laban in de ochtend ... (en ging naar huis) ... [2] En Jakob ging zijns weegs ... [3] (de boodschappers) ... en hij noemde de naam van die plaats Machanajiem **6490**
- (Gen 32:10): שוב לארצך **649**
keer terug naar je land

En daarop had hij vol zelfvertrouwen boden naar zijn broeder Esau gezonden (Gen 32:4):

- (Gen 32:3): ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים [4] וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו en sprak Jakob als hij hen zag: kamp van de Eeuwige dit. En hij noemde de naam van die plaats Machanajiem [4] En zond Jakob boden voor hem uit naar Esau zijn broeder **3700**
- (Gen 32:2): ויפגעו בו מלאכי אלהים en ontmoetten hem boodschappers van de Eeuwige **370**
**- Jakobs moed tot zenden van boodschappers naar Esau = 3700
samengevat in het ontmoeten van de boodschappers = 370**

Ook veel gelovigen neigen ertoe om elkaars mening over derden te bevestigen en vooral wanneer men die derden voor ongelovigen houdt. Vaak ook spreken gelovigen elkaar graag in de naam Gods bemoedigende woorden toe, zoals in bijbelse tijden met titels als "gezegende Gods" en wat bij zichtbaar rijk bedeelde mensen als Jakob te meer voor de hand ligt. Aldus hadden zulk soort woorden ook hier Jakobs idee omtrent geld en goed en kinderen versterkt. De "boden Gods" leken nogmaals te bevestigen dat recht hij tegenover zijn broeder stond en zo liet hij Esau omtrent zijn zegeningen weten:

- (Gen 32:3): שם המקום ההוא מחנים [4] וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו naam van die plaats: Machanajiem [4] En zond Jakob boden voor zich naar Esau **1956**
- (Gen 32:6): ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני En werd mij rund en ezel en kleinvee en knecht en dienstmaagd en ik laat zenden om mede te delen aan mijn heer **1956**

Jakob was echter in Esaus ogen als een dief welke zich bij de bestolene op de opbrengst van het gestolene = "de gestolen zegen" beroemt. En derhalve vat die poging = 1956 precies het tekstdeel van de boodschappers tot en met Jakobs schrikreactie = 19560 samen:

- (Gen 32:3): ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים ... [8] ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות [3] En sprak Jakob als hij zag hen: kamp van de Eeuwige dit ... [8] En vreesde Jakob zeer ... en hij verdeelde ... in twee kampen **19560**

Zoals door de boodschappers Jakob dubbele moed had gewonnen:

(Gen 32:4): אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום
naar Esau zijn broeder naar het land Seir,
het veld van Edom

1668 = 1 x 1668

- **Esau in zijn volle glorie als Seir en Edom**

(Gen 32:5): כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם
לבן גרתי ואחר עד עתה
zo zullen jullie spreken tot mijn heer tot Esau: zo
spreekt uw knecht Jakob: bij Laban verwijfde ik en
bleef ik tot nu

3336 = 2 x 1668

- **"zo spreekt Jakob" = een Jakob vol zelfvertrouwen**

- zo viel die gewonnen moed tegen een dubbele hoeveelheid angst weer weg:

(Gen 32:3): ויאמר יעקב כאשר ראה מחנה אלהים זה
en sprak Jakob als hij zag hen: kamp van de
Eeuwige dit

1402 = 1 x 1402

(Gen 32:7): וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו [8]
ויירא יעקב מאד ויצר לו
en ook gaande om u te ontmoeten en 400 man
met hem [8] En vreesde Jakob zeer en het was
eng te moede hem

2804 = 2 x 1402

Na Esaus reactie werd Jakob zich van de op zijn zegeningen berustende superioriteitsgevoelens bewust en maakten de laatsten = 6497 plaats voor het besef dat zegeningen geen bevestiging van eigen goedheid zijn = 6497:

(Gen 32:5): ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה
אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה [6]
ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצא חן בעיניך
en hij gebod hen door te zeggen: Zo zullen jullie spreken tot mijn heer tot Esau: zo spreekt uw knecht Jakob: bij Laban verwijfde ik en bleef ik tot nu [6] En werd mij rund en ezels en kleinvee en knecht en dienstmaagd en ik laat zenden om mede te delen aan mijn heer om te vinden gunst in uw ogen

6497

- **Jakob brengt zijn zegeningen in stelling**

(Gen 32:11): קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך
כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות
ik ben klein meer dan al de genadebewijzen en meer dan alle
trouw welke u bewees uw knecht. Want met mijn staf overschreed
ik deze Jordaan en nu ben ik geworden tot twee kampen

6497

- **Jakobs "goed zijn" te klein voor de zegeningen Gods**

Niet langer voer hij op de "legers van boodschappers Gods" oftewel niet langer liet hij zich leiden door de misschien zelfs met profetieën gepaard gegane bemoedigingen van "medebroeders". De stem Gods is die van de werkelijkheid = de werkelijkheid Gods en die gaf aan dat om met Esau in het reine te komen geen sterke woorden maar een moeilijke weg van gedragsverandering noodzakelijk was. Met de "boodschappers Gods" was hij naar getalwaarde 400 tekort geschoten om de 400 man van Esau met vertrouwen tegemoet te zien:

(Gen 32:3): שם המקום שהוא מחנים
(en noemde Jakob) de naam van die plaats Machanajiem

שם המקום שהוא 548 - **het wezen van die plaats zoals ervaren**
de naam van die plaats

מחנים 148 - **de plaats zoals genoemd = legerplaat-**
Machanajim _____ **sen = zijn mate van bemoedigd zijn**

400 - **400 te weinig voor Esau en zijn 400 man**

(=> onder: de 1000 tekort t.o.v. het latere Peniël)

(Gen 32:7): *we kwamen tot uw broeder tot Esau en ook gaande om te ontmoeten u en vierhonderd man met hem*

Getuige tevens het woord "ook" in dit versdeel liet Esaus reactie namelijk geen ruimte voor enige relativerende interpretatie. Want waar bij het participium van het werkwoord *halach* = "gaande" dat woord zonder betekenis is:

(Gen 32:7): *we kwamen "tot uw broeder", tot Esau en ook gaande om te ontmoeten u en vierhonderd man met hem*

de punktering van *halach* als participium = "gaande" is juist omdat de punktering als perfectum = "hij ging" = "en ook ging **hij** om u te ontmoeten":

wij kwamen tot hem en ook gaat hij naar u

- niet naar de in dat geval gebruikelijke zinsconstructie "*wajjelech gam hu*" (ויילך גם הוא) is

- wordt het volgende bedoeld:

(Gen 32:7): *we kwamen "tot uw broeder" - niet Esau - en ook gaande om te ontmoeten u en vierhonderd man met hem*

Want het woord *el* = tot betekent als *al* uitgesproken ook "niet":

אל (el) - tot

(al) - niet (zoals in Gen 15:1)

- en de indeling van zinsdelen naar getalwaarden bevestigen deze eigenlijke betekenis hier (=> onder). Jakob had de boodschappers "naar zijn broeder" gestuurd (Gen 32:4), maar overeenkomstig de grammatikale constructie kreeg Jakob het bericht terug dat niet als zijn broeder Esau zich beschouwde. En daarop heeft het woord "ook" betrekking: "niet is hij uw broeder en **ook** komt hij met 400 man op u af". Aldus hadden met die mededeling alle woorden van de boodschappers Gods hun kracht verloren:

(Gen 32:3): ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
המקום שהוא מחנים
en sprak Jakob als ziende hen: kamp van de Eeuwige
dit. En hij noemde de naam van die plaats: Machajiem
(= kampen)

2415

- **bemoediging door de boodschappers Gods**

(Gen 32:7): אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו
(tot uw broeder?): niet Esau en ook gaande om te ontmoeten u en vierhonderd man met hem

2415

- **ontkrachting van hun woorden door Esau**

Ze hadden Jakob op het verkeerde spoor gebracht en zijn toch al slechte situatie verergerd = "hun bemoedigingen hadden zich er negatief bij opgeteld" = 2415 + 2415 = 4830:

(Gen 32:6): ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך [7] וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו [8] ויירא יעקב מאד
 en ik wil sturen om mede te delen mijn heer om te vinden genade in uw ogen [7] ... (mededeling omtrent de 400 man) ... [8] En vreesde Jakob zeer
 4830 = 2 x 2415

Esau "gang om hem te ontmoeten" was de negatief geestelijke kern = 1 van waartoe hij zich door hen had laten aanmoedigen, namelijk van het bogen op zijn zegeningen bij Esau = 4:

(Gen 32:6): [6] ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך [7] וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
 En werd mij rund en ezel en kleinvee en knecht en dienstmaagd en ik laat zenden om mede te delen mijn heer om te vinden genade in uw ogen [7] En keerden terug de boden naar Jakob om te zeggen: wij kwamen tot uw broeder

- met dit laatste woord "uw broeder" houdt de illusie op

(Gen 32:7): וגם הלך לקראתך en ook gaande om te ontmoeten u
 855 = 1 x 855

Men kan ook zeggen dat zijn door de boodschappers Gods aangemoedigde onterecht zelfzekere houding = "tevens zijn doen alsof hij niet vluchtte" de geestelijke kern = 1 van opnieuw zijn niet geestelijke neiging tot vluchten = 4 na Esau's bedreiging was:

(Gen 32:8): ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות ... [12] הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו
 en hij verdeelde het volk welke met hem en het vee en de runderen en de kamelen in twee kampen ... [12] red mij toch uit de hand van mijn broeder uit de hand van Esau want vrezend ik hem

- Jakobs neiging tot vluchten = om met één kamp te ontkomen

(Gen 32:5): ויצו אתם לאמר כה תאמרו לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה
 en hij gebod hem door te zeggen: zo zullen jullie spreken tot mijn heer, tot Esau: zo spreekt uw knecht Jakob: **bij Laban verwijlde ik en ik hield me er op tot nu**

- Jakobs doen alsof hij niet gevlucht was (naar zijn overtuiging dat t.a.v. Esau hij in zijn gelijk stond)

Te verwachten was daarop dat de hand van Esau hem terug zou brengen naar het begin van zijn vluchten voor hem = de plaats "Luz" (Gen 28:19) = 43 en dat voorgoed = Luz in het groot = de woestheid en leegte van "in den beginne" (Gen 1:2) = 430:

(Gen 1:2): תהו ובהו woestheid en leegte
 430

(Gen 32:12): מיד עשו uit/vanwege de hand van Esau
 430

(Gen 28:19): לוז Luz
 43

- Jakobs woestheid en leegte = zijn berooide situatie (-> 28e hfdst) aan het begin van zijn vlucht in Luz

Waar echter menigden het geloof in God zou verliezen (Gen 32:10):

u had toch gezegd: keer terug naar je land en naar je verwantschap? (dus ook naar Esau)

(Gen 32:10): ולמוֹלֶדְתְךָ 536
en naar je verwantschap

(Gen 32:7): באנו אל אחיך אל עשו 536
wij kwamen tot uw broeder: **niet Esau**

- wendt Jakob zich tot God om de paradox te doorgronden. Angst vervult hem zo zeer dat in eerste instantie hij niet alleen de God van zijn vader Abraham maar ook en voor het eerst (=> 28e hfdst) de God van zijn vader Jitzak en niet meer "diens schrik" (Gen 31:42) aanroept om zo alsnog "tot voldoende tegenwicht Gods op de andere schaal van de balans tegenover Esau te komen":

(Gen 32:4): שְׂעִיר 580
Seir (= Esau)

(Gen 32:10): אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק 580
God van mijn vader Abraham en God van mijn vader Jitzak

humor is de begripvol ontziende gave Gods aan de mens tot waarheidserkenning in aanzet zoals ook tot inzien van eigen fouten. Want humor is gevoel voor waarheid, waar men te meer lacht des te contrastrijker de discrepantie tussen werkelijkheid en voorstelling van zaken is

Uiteraard hielp die dubbele aanroep niet, maar nam integraal Jakobs angst in verhouding tot de aangeroepen hulp omgekeerd evenredig toe:

(Gen 32:10): אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה 606 = 1 x 606
God van mijn vader Abraham en God van mijn vader Jitzak: Jahwe

(Gen 32:12): כִּי יִרָא אֲנֹכִי אֶתֹךָ פֶּן יָבֹוא וְהִכְנִי אִם עַל בָּנַי 1212 = 2 x 606
want vrezend ik hem, opdat niet hij kome en zal slaan mij moeder met kinderen

Dat mag misschien zo kort nadat Laban hem zijn vrouwen wilde nemen en God het verhoedde:

(Gen 32:1): וַיִּשְׁכַּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיִּנְשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיִּבְרַךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לָבָן לְמַקְמוֹ 3202 = 2 x 1601
en hij kuste zijn zonen en zijn dochters en hij zengende hen en ging heen en keerde terug Laban naar zijn oord

- definitieve behoud van Jakobs vrouwen uit de handen van Laban

(Gen 32:23): וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו 1601 = 1 x 1601
en hij (Jakob) nam zijn twee vrouwen (en bracht ze over de rivier = "het land Kanaän binnen")

- ook Jakobs vrouwen bereiken het eenheidsland Kanaän = 1 x 1601

- hardleers overkomen:

(Gen 32:10): שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלֶדְתְךָ 1185
keer terug naar je land en naar je verwantschap

(Gen 32:1): וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לָבָן לְמַקְמוֹ [2] וַיֵּקֶב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ 1185
en ging heen en keerde terug Laban naar zijn oord.
[2] En Jakob ging zijns weegs

- de eerste redding Gods in overeenstemming met zijn opdracht

Echter alleen eerst middels de persoonlijke confrontatie met God kan geestelijke kennis tot praktisch worden. Want niet met toespraken als van de boodschappers Gods te Macha-

najiem en middels aanroepingen "in de naam van" oftewel hier in de naam van "mijn vader Abraham" en van "mijn vader Jitzak" rijpt men tot godsvertrouwen aan:

(Gen 32:17):	עברו לפני trekt voor mij uit	448	= 4 x 112	- wereldse 4 naar 2 =>
(Gen 32:23):	יעקב לבדו Jakob alleen	224	= 2 x 112	- wereldse 2 naar 1 =>
	יהוה אלהים Jahwe Elohiem	112	= 1 x 112	- de Alenige = 1

- Jakobs innerlijke zich wenden tot God

Anders dan het zien op medegelovigen en hun raadgevingen en gebedsgenezingen en handopleggingen en voorlezingen van willekeurig opengeslagen bijbelteksten en andere toverformuleachtige remedies = 1402:

(Gen 32:3):	ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה en sprak Jakob als hij zag hen: kamp van de Eeuwige dit	1402
-------------	--	-------------

- hielp eerst een naar de werkelijkheid uit eindeloos meer lussen en omwegen bestaande weg = "symbolisch 10 x 1402" tot oplossing van de problemen:

(Gen 32:21):	עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו ... [25] ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו uw knecht Jakob achter ons (om Esau te ontmoeten) ... [25] en bleef over Jakob alleen en er streed een man met hem	14020
--------------	---	--------------

- de praktische weg van de aanstaande confrontatie met Esau t/m de voorbereidende strijd daartoe tegen verkeerde houding en gedrag

En zo streed Jakob "alleen met de Eeuwige" aan de rivier de Jabbok:

(Gen 32:23):	יבק Jabbok	112	= 1 x 112
	יהוה אלהים Jahwe Elohiem	112	= 1 x 112
(Gen 32:23):	יעקב לבדו Jakob alleen	224	= 2 x 112

Zoals hij zonder zijn zegeningen berooid en "met zijn IK alleen" aan zijn vlucht begonnen was (Gen 32:23):

want met mijn staf (alleen) ging ik over deze Jordaan

(Gen 32:23):	במקלי met mijn staf	182
	יעקב Jakob	182

- met zijn staf = 182 = "met zichzelf alleen" = de "naakte Jakob" = 182

- zo alsnog na twintig jaar ging hij zonder al zijn zegeningen alleen de confrontatie aan. Jakob = 1 vocht tegen zijn aanvechtingen = *in gedachte* met Esau = "met mensen" (Gen 32:29) = 1 om diens gelijkenis met God = "met de Eeuwige" (Gen 32:29) = 1 en derhalve vocht Jakob in gedachte met twee andere Jakobs om na zijn strijd van drie maal Jakob:

	יעקב Jakob	182	= 1 x 182
(Gen 32:25):	ויאבק איש עמו en er worstelde een man met hem	546	= 3 x 182

- tot driemaal de "godsstrijder Israël" te worden:

(Gen 32:29): ישראל
Israël 541 = **1 x 541**

(Gen 32:29): שרית עם אלהים ועם אנשים
je vocht met de Eeuwige en met mensen 1623 = **3 x 541**

- drie maal Jakob = na zijn strijd drie maal "Israël" (= "godsstrijder") = 541

Hij = de "tweeling Jakob plus Esau" = 1 x 497 vormde in zijn alleen zijn de geestelijke kern van de strijd die nacht = 4 x 497:

(Gen 32:25): ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר 2485 = **5 x 497**

en bleef over Jakob alleen en vocht een man met hem tot opstijgen van het morgenrood

תאומים 497 = **1 x 497**

tweeling (als in Gen 38:27)

= **4 x 497**

- de overblijvende strijd = 4 x 497 na aftrek van "Jakob en de man" = "Jakob en Esau" = "de tweeling" = 1 x 497

Oftewel geestelijke kern = 1 van het worstelen = 4 x 497 was Jakobs besef dat naar Esau hij zulk een verkeerde boodschap gestuurd had = 1 x 497:

תאומים 497 = **1 x 497**

tweeling (als in Gen 38:27)

(Gen 32:6): ואשלחה להגיד לאדוני
en ik wil sturen om mede te delen mijn heer 497 = **1 x 497**

- Jakob en de Esau naar wie hij stuurde = de tweeling Jakob en Esau in zijn gedachte

Met de zich goed en beter wanende Jakob worstelde hij om tot een begripsvoller mens te worden en eerst daardoor zou "de God van Abraham en de God van Jitzak" (= > boven) hem na de duisternis van de nacht gloren:

(Gen 32:10): ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק 1019
en sprak Jakob: God van mijn vader Abraham en God van mijn vader Jitzak

(Gen 32:25): en streed een man met hem **tot het opgaan van het morgenrood**

(Gen 32:25): עלות השחר 1019
het opgaan van het morgenrood

Want als gezegd niet "in de naam van" zoals ook niet "in de naam van de God van Abraham en van Jitzak" = 1019 als een van die weinig praktisch inzicht vergende benaderingswijzen van veel gelovigen maar in een veel begrip en inlevingsvermogen vergende fijngevoeligheid ten aanzien van de medemens is "het opkomen van het morgenrood" = 1019 gelegen. Want door bewogenheid versneld stromend bloed kan een versteend ge-laai op doen lichten = "het opkomen van het morgenrood" wanneer opkomende mense-lijke gevoelens haar doen ontdooien. Niet de boodschappers kenden de situatie tussen Jakob en Esau zoals ze was en geen buitenstaander kon daarin waarheid bijbrengen. Al-leen God en de betrokkenen zelf wisten dienomtrent en alleen met God = in de kracht Gods kon derhalve Jakob zich tot begrip van de situatie doorvechten. Want ook vooroor-delen zijn vaak ivoren torens, terwijl niet zelden men "zichzelf moet overwinnen" om uit hen tot de werkelijkheid terug te kunnen keren. Jakob wenste niet ter zelfrechtvaardiging verkeerde voorstelling van zaken overeind te houden en vocht tot Esaus ook betere mo-

menten = de mens naar de gelijkenis Gods = het aangezicht Gods = het prille morgenrood weer in het in zijn voorstellingen zo lang alleen moord en doodslag voorspellen kun- nende duistere gelaat van zijn broeder doorbrak.

De symboliek is echter tweeledig. Want in het nachtelijke duister kunnen bij afwezigheid van visuele prikkels niet bestaande dingen schijnbaar reële gestalte aannemen. Ook de hersenen namelijk kunnen prikkels doorgeven als waren zij van de zintuigen afkomstig en in een gemoedstoestand als die van Jakob kan men zelfs menen met hersenschimmen fysiek in gevecht te zijn. En ook daarom zei zijn "tegenstander" hem te laten gaan omdat het morgenrood aanbrak. Bij daglicht verdwijnen de door de hersenen en niet door de ogen aan het zichtmechanisme doorgegeven prikkels.

d. Jakobs strijd

De dag ervoor had Jakob ervaren dat God hem tegen Laban en zijn overmacht beschermd had. Die redding was hem echter overkomen en was niet in geloof bevochten. Na het bericht van zijn dienaren omtrent de 400 man van Esau zou daarom dit keer Jakob de strijd aangaan om vooraf te vertrouwen. Jakob trok lering uit het gebeurde en ging de confrontatie met zijn angsten aan in plaats van weer te vluchten. Het overwinnen van angsten doet menig vijandsbeeld verbleken, oftewel anders dan welke overkoepelende wereldorganisatie ook vormt vertrouwen op God de basis voor vrede. Jakobs eerste bewijs van vertrouwen was om vrouwen en kinderen en dienaren naar de overkant van de rivier te brengen.

Tijdens zijn gebed had Jakob begrepen waarom God hem niet bijvoorbaat voor Esau beschermd. Want het door hem nog voor zijn nachtelijke gevecht voor zich uit naar Esau gezonden reusachtige geschenk was geen afkoopsom of een vriendelijk stemmen. Esau was gekrenkt vanwege de hem door zijn vader voorspelde armoede ten gunste van een overvloed voor "Jakob de kleine" (= > 27e hfdst). Die zegen had de houding van die "onberispelijke Jakob" (Gen 25:27) tegenover hem "bevestigd". Vaak bewerkt verschil van inkomen verschil in rang en stand en ook dat vloeit voort uit het alom ingewortelde idee van loon als maatstaf voor het een goed of beter mens zijn (= > 30e hfdst). Met het opsommen van zegen om op die wijze "genade te vinden in Esaus ogen" (Gen 32:6) had Jakob "zout in de wond gewreven". En zich daarvan en van zijn houding bewust geworden gaf hij met een groot deel van zijn zegening als geschenk aan Esau het signaal naar deze dat hij afstand van de hem door hun vader voorspelde superioriteit nam.

Waar Jakob aldus vocht om in zijn broeder de mens Esau terug te vinden:

(Gen 32:31):	כי ראיתי אלהים פנים אל פנים	1128	= 3 x 376	
	want ik zag de Eeuwige aangezicht tot aangezicht			
	עשו	376		(=> boven)
	Esau			

- worstelde hij als gezegd in gedachte met zichzelf:

(Gen 32:25):	ויאבק איש עמו	546	= 3 x 182	
	en er worstelde een man met hem			
	יעקב	182		(=> boven)
	Jakob			

Want vaak om het menselijke naar de gelijkenis Gods = "het aangezicht van de Eeuwige" in anderen te zien oplichten moet deze eerst vanuit de eigen houding bemerkbaar worden. In gedachten is Jakob die nacht bij Esau:

(Gen 32:22): בלילה ההוא **94**
in die nacht

(Gen 32:4): שעיר שדה אדום **940**
Seir veld van Edom

- "in die nacht" = 94 als samenvatting van Jakobs verkeren in de geest
in het Seir van Esau = 940

Aldus is er geen andere man die nacht aan de beek Jabbok dan Jakob zelf:

(Gen 32:14): בלילה ההוא **94**
in die nacht

(Gen 32:22): בלילה ההוא **94** - komt 2 x in het 32e hoofdstuk voor
in die nacht

(Lev 26:42): יעקוב **188** - Jakob in full (zoals in Lev 26:42)
Jakob

Deze worstelde = 116 met hem = eveneens 116, oftewel Jakob worstelde met zichzelf:

(Gen 32:26): בהאבקו עמו
als hij worstelde met hem

בהאבקו **116**
als hij worstelde

עמו **116**
met hem

Want Jakob streed met het restant Jakob met de waw (ו) = 6 van de zesde en niet de zevende dag welke de belofte Gods nog in de weg stond:

(Gen 32:13): היטב איטיב עמך **188**
ik zal zeker het goede met je doen
(had u - God - toch gezegd?)

(Lev 26:42): יעקוב **188** - Jakob in full (zoals in Lev 26:42)
Jakob

- belofte voor de Jakob (יעקב) = 182 = 7 x Jahwe (יהוה) = 26 = de Jakob
van de 7e dag van Jahwe welke in de kwestie Esau nog moest worden = 188

Deze had nog gereageerd zoals op Labans verduisterde gelaat hij deed (=> 31e hfdst):

(Gen 32:8): ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו **1880 = 5 x 376**
en het/(hij) benauwde hem en hij
verdeelde het volk welke met hem (was)

(Gen 32:4): עשו **376 = 1 x 376**
Esau (= de het/(hij)) _____ af

= 4 x 376

- Jakobs paniekhandelen = "verdelen van het volk" na aftrek van de
eigenlijke Esau = de "het/hij" als een alleen materiële zienswijze
van Esau zonder geest = 4 x Esau (עשו) = 376 = 4 x 376

En derhalve worstelde Jakob met zijn angsten om tot vertrouwen in de mens naar Gods gelijkenis te komen. Want vaak is vertrouwen in God gelijk aan vertrouwen in de medemens, waar namelijk menigeen ontvankelijk voor het betere is wanneer het betere men zelf uitstraalt. Als Jakob na zijn standhouden naar de naam van zijn tegenstander vraagt, stelt deze hem derhalve de wedervraag "waarom vraag je naar mijn naam":

Jakob wist dat "met het probleem Esau" hij geworsteld had:

(Gen 32:4):	שדה אדום veld van Edom	360	
(Gen 32:33):	הנשה (de pees van) het vergeten (= > boven)	360	
(Gen 32:30):	שמך jouw naam (vraagt Jakob)	360	

Jakob wil echter zekerheid hebben, want onzekerheid betreft waar of onwaar = 2 x en zekerheid betreft alleen waar = 1 x:

(Gen 32:4):	ארצה שעיר richting het land Seir (richting Esau denkt Jakob)	876	= 2 x 438
(Gen 32:30):	הגידה נא שמך vertel toch jouw naam	438	= 1 x 438

Zeker = 1 was echter dat met zichzelf hij had geworsteld:

(Gen 32:30):	וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך en vroeg Jakob en hij sprak: vertel toch jouw naam	1224	= 2 x 612
(Gen 32:29):	כי אם ישראל met zekerheid Israël (Jakobs nieuwe naam)	612	= 1 x 612

Jakob had *in gedachte* met zichzelf en met zijn voorstelling van Esau geworsteld:

(Gen 32:30):	וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך en vroeg Jakob en sprak: vertel toch jouw naam	1224	= 24 x 51
(Gen 32:4):	אדום Edom (= Esau)	51	

Edom = 51 en de faktor 24 geeft ook hier het vaak met een veelvoud van 12 aangeduide nageslacht van de belofte = de 12 stammen Israëls weer. Want evenals ten overstaan van Laban had Jakob niet om zijn eigen leven maar om de belofte altijd in de vorm van het moederschap = zijn vrouwen en het nageslacht gevreesd (Gen 32:12):

angst ... dat hij mij slaat moeder met de kinderen

(Gen 32:9):	לפליטה het ontkomene deel	164	= 4 x 41
(Gen 32:12):	אם moeder	41	= 1 x 41

- de moeder (אם) = 41 voor Jakob als kern = 1 van het ontkomene deel

(Gen 32:7):	באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו [8] ויירא יעקב מאד ויצר לו wij kwamen naar uw broeder - niet Esau - en ook gaande om u te ontmoeten en 400 man met hem. [8] En vreesde Jakob zeer en het was eng te moede hem	3340	
-------------	--	-------------	--

(Gen 32:12):	והכני אם על בנים en hij zal slaan mij moeder met kinderen	334	
--------------	--	------------	--

- Jakobs vrees = 3340 samengevat in zijn vrees om moeder en kinderen = 334

(Gen 32:6): ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך [7] וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו [8] וירא יעקב מאד **4830**
 en ik wil sturen om mede te delen mijn heer om genade te vinden in uw ogen [7] ... (mededeling omtrent de 400 man) ... [8] En vreesde Jakob zeer

(Gen 32:12): פן יבוא והכני אם על בנים **483**
 opdat niet hij kome en zal slaan mij moeder met kinderen
- Jakobs zorgen en vrezen = 4830 samengevat in zijn vrees om moeder en kinderen = 483

Jakob was het toekomstige Israël in twaalf stammen, als zonder deze zijn geschiedenis geen betekenis gehad zou hebben. Na de overwinning op zijn schrikbeeld was derhalve die nacht tevens een blijvende wanneer ook een beperkt aantal raakvlakken omvattende gevoelsmatige band ontstaan (Gen 32:29):

(Gen 32:29): כי אם ישראל **612 = 12 x 51 - 12 x Edom (אדום) = 51**
 veel meer Israël (zal genoemd worden je naam)
- een band tussen Jakob = Israël = de toekomstige 12 stammen van Israël en het toekomstige Edom = 51

(Deut 23:8): *niet zal je verafschuwen de Edomiet want hij is je broeder*

Maar steeds eerst ligt in die bond = de *band* van de mens met de medemens voor zover op basis van het mens zijn naar de gelijkenis Gods = "het aangezicht Gods" ook de bond Gods met de mens omsloten:

(Gen 32:29): כי אם ישראל **612**
 veel meer Israël
 ברית **612**
 (de) bond

Uiteindelijk echter had Jakob met God gevochten om diens wezen in het aangezicht van Esau te ontwaren, waarmee ook zijn eigen aangezicht veranderde. En daarom is zijn eigen invulling van de gevraagde maar niet gegeven naam van zijn tegenstander de naam Peniël = "aangezicht Gods":

(Gen 32:30): למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם [31] ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים **4512 = 4 x 1128**
 hoezo dat jij vraagt naar mijn naam? En hij zegende hem daar [31] En noemde Jakob de naam van die plaats Peniël want ik zag de Eeuwige aangezicht tot aangezicht

(Gen 32:31): כי ראיתי אלהים פנים אל פנים **1128 = 1 x 1128**
 want ik zag de Eeuwige aangezicht tot aangezicht
- Gods aangezicht voor Jakob als kern = 1 van het naamprobleem = de vraag met wie hij had gevochten

Daarom is het gehele vragen naar de naam inclusief de naamsgeving Peniël = het aangezicht Gods = 6480 samengevat in het gelaat van Esau:

(Gen 32:30): ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם [31] ויקרא יעקב שם המקום פניאל
כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי
en hij sprak: vertel toch jouw naam. En hij sprak: hoezo
dat jij vraagt naar mijn naam. En hij zegende hem daar
[31] En noemde Jakob de naam van de plaats: **Peniël**
(= aangezicht Gods), want ik zag de Eeuwige aangezicht
tot aangezicht en zal gered worden mijn ziel **6480**

(Gen 32:21): ואחרי כן אראה פניו
en daarna zal ik zien zijn aangezicht (van Esau) **648**

Met dat doorbreken van het morgenlicht werd de tot dan verkeerde 1:4-verhouding:

(Gen 32:13): היטב איטיב עמך 188 = 4 x 47
met zekerheid zal ik (God) goed
doen jou (Jakob)

(Gen 32:21): אולי 47 = 1 x 47
misschien (zal Esau me vergeven)

- het "misschien" als negatief geestelijke kern = 1 en de belofte Gods
als een materiële "kan wel of niet zijn" = 4

- tot innerlijke zekerheid:

(Gen 32:22): בלילה ההוא 94 = 2 x 47
in die nacht

(Gen 32:21): אולי 47 = 1 x 47
misschien

- het "misschien" = 47 = "misschien wel of misschien niet" = 2 x 47
als een der "hoofdthema's die nacht"

En die zekerheid kwam door zich niet meer op boodschappers Gods maar op God zelf te richten, gelijk aan een terugkeer ook in deze kwestie uit de dualistische wereld Egypte = 2 naar het eenheidsland Kanaän = 1. Want de onzekerheid behoort tot het dualistische wel-niet = het tot in de kleinste onderdelen van de materie gelegen "misschien" van links of rechts en boven of onder en van vele soorten tweesprongen meer en de zekerheid behoort tot het ondeelbare eenheidsdenken Gods:

מצרים
Mizraïem (Egypte) 380 = 2 x 190

כנען
Kanaän 190 = 1 x 190

==>>

עשו
Esau 376 = 2 x 188

- Esau als de onzekere faktor van het "zou hij wel of zou hij niet"

(Gen 32:13): היטב איטיב עמך 188 = 1 x 188
met zekerheid zal ik (God) goed
doen jou (Jakob)

- het "met zekerheid" Gods

Jakobs overwinning over de onzekerheid was derhalve gelijk aan zijn toegang verkrijgen tot het land Kanaän. Die overwinning bestond uit het concreet God vertrouwen = de ideologische helft en het tegen het licht houden van het eigen doen en denken = de praktische helft. Met andere woorden kwam de zekerheid doordat tussen zijn vroegere en zijn gewijzigde voorstellingen van Esau zijn eigen veranderde gelaat en het gelaat Gods was komen te staan:

עשו Esau	376	- het wangedrocht Esau
de Eeuwige (diens aangezicht)	1	
Jakob (diens aangezicht)	1	

(Gen 32:26): וירא כי לא יכל לו
en hij (de tegenstander) zag dat
niet hij overmocht hem

374 - een andere Esau

Zijn tweelingbroeder feilloos kennende wist Jakob met zekerheid dat deze Esau de veranderde Jakob zou vergeven:

(Gen 32:29): כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל
want jij streed met de Eeuwige en met men-
sen en je vermocht

2115 = 45 x 47

- de mens in Esau = adam (אדם) = 45 tegenover het misschien (אוּלַי) = 47

Voor de confrontatie die nacht met God was er nog het misschien, ook al had Jakob besloten om niet te vluchten = 4546 en na die confrontatie = "het ophouden met te zien op mensen = Machanajiem = 2273" (= > boven) was de zekerheid = "het stralen van de zon" = 2273 gekomen:

(Gen 32:21): הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אוּלַי
ישא פני [22] ותעבר המנחה על פניו והוא לך
בלילה ההוא במחנה
zie uw knecht Jakob achter ons. Want hij sprak: ik
wil verzoenen zijn aangezicht met het geschenk
gaande voor mijn aangezicht en daarna wil ik zien
zijn aangezicht. **Misschien** verheft hij mijn aange-
zicht. [22] En ging voorbij het geschenk voor zijn
aangezicht en hij overnachtte die nacht in het kamp

4546 = 2 x 2273

(Gen 32:3): ויקרא שם המקום ההוא מחנים [4] וישלח
יעקב מלאכים לפניו אל עשו
en hij noemde die plaats Machanajiem [4] En
zond Jakob boden naar Esau

2273 = 1 x 2273 af

(Gen 32:32): ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל
en straalde op hem de zon als hij voorbij-
ging aan Penuel

2273 = 1 x 2273

Met zijn strijd achter de rug = "zijn voorbijgaan aan Penuel" = 1361 was het "misschien" weggevallen en kon hij de intentie van zijn de dag ervoor gezonden geschenk ook waar maken door in vertrouwen Esau zelf tegemoet te gaan als de vorige dag aangekondigd = 1361:

(Gen 32:19): מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו
והנה גם הוא אחרינו
geschenk hij, gezonden tot mijn
heer Esau en zie **ook hij achter ons**

1361

(Gen 32:32): כאשר עבר את פנואל
als hij voorbijging aan Penuel

1361

Zonder het aangezicht Gods in dat van Esau was Jakobs beeld van zijn broeder gelijk geweest aan dat van de tegenstander Gods, als natuurlijk ook *tegen* deze als actieve in-fluisteraar van aanvechtingen op momenten van nood en dat vooral in de nacht hij had gevochten. Inzet van de tegenstander was daarbij geweest om door angst en vooroorde-len Jakob van de juiste benadering van zijn broeder en van mensen in het algemeen af te houden:

(Gen 32:29):	ישראל Israël	541
	שטן tegenstander, satan	359
	עיקב Jakob	182

- de tegenstander tussen Jakob en de latere Jakob = Israël

En dat wordt niet weersproken doordat dan ook deze hem de naam "Israël" gaf. Want een kenmerk van de tegenstander is het vooruitlopen op de hem gedeeltelijk bekend zijnde plannen Gods:

als ook voor mensen de plannen van anderen zoals in oorlogen van tegenstanders gedeeltelijk en soms volledig op grond van logische aspecten te voorzien zijn

- en zo noemde de Almachtige zelf Jakob eerst "Israël" na diens afzweren van iedere vorm van haat en vergelding (=> 34e hfdst, Gen 49,6):

(Gen 35:10): en sprak tot hem de Eeuwige: jouw naam (nog altijd) Jakob. Niet zal genoemd worden jouw naam nog Jakob. Veel meer Israël zal zijn jouw naam. En HIJ noemde zijn naam Israël

Door zijn problemen met God uit te vechten wist Jakob nog voor de daadwerkelijke confrontatie dat hem geholpen zou worden. Ziende op medegelovigen = zijn naamsgeving "Machanajiem" had het hem aan moed ontbroken (=> boven) en dat ontbrekende deel = 171 was overeenkomstig zijn door hem na zijn worstelen gegeven naam "Peniël" = 171 hem die nacht gekomen:

(Gen 32:12):	הצילני נא מיד אחי red mij toch uit de hand van mijn broeder	319
(Gen 32:3):	מחנה Machanajiem	148
(Gen 32:31):	פניאל Peniël (noemt Jakob de plaats van zijn strijd)	171 - het na Machanajiem ontbrekende deel

Zijn eerste naamsgeving = zijn bemoediging was 400 te weinig geweest om de 400 man van Esau te weerstaan (=> boven) en was zelfs 1000 = symboliek voor "alles" te weinig geweest om er kracht van de Eeuwige uit te putten (Gen 32:3):

en sprak hij als hij (Jakob) zag hen (de boodschappers): kamp van de Eeuwige dit

(Gen 32:3):	ויאמר יעקב כאשר ראם en sprak hij als hij zag hen	1201	- Jakobs verwachting
	מחנה אלהים זה kamp* van de Eeuwige dit	201	- Jakobs bemoediging
	(*niet per se "legerplaats")	1000	- 1000 aan bemoediging te weinig

En zo beantwoordde aan Jakobs eerste verwachting = "en sprak Jakob als hij zag de boodschappers" = 1201 eerst zijn gewaarworden van "het aangezicht Gods ook in dat van Esau" = Peniël = eveneens 1201:

(Gen 32:31):	ויקרא יעקב שם המקום פניאל en noemde Jakob de naam van de plaats Peniël (= "aangezicht Gods")	1201
--------------	---	------

Na de door de boodschappers hem ingesproken moed = 1 x 1402 was zijn angst voor Esau twee maal zo sterk geweest = 2 x 1402 (=> boven) en na zijn worstelen met God had de situatie zich omgekeerd:

(Gen 32:2): מלאכי אלהים 187 = **1 x 187**
boodschappers van de Eeuwige

(Gen 32:26): וירא כי לא יכל לו 374 = **2 x 187**
en hij zag dat niet hij overmocht hem

Als gezegd kan een ontdooiend gelaat op bijzondere wijze rood oplichten wanneer van hart tot hart de goddelijke vonk overslaat (Gen 32:25):

en er worstelde een man met hem tot het aanbreken van het morgenrood

(Gen 32:25): ויאבק איש עמו 546
en er worstelde een man met hem

- **twee worstelenden = 2 x 546**

עד עלות השחר 1093 = **(2 x 546) + 1**
tot het aanbreken van het morgenrood

- **twee worstelenden + God = (2 x 546) + 1**

Er zijn "grote lichten" en "kleine lichten" en beiden zijn "de grote lichten" (Gen 1:16). Ook al is de één een groter licht dan de ander, zal hij zich niet "groter" in de zin van "beter" wanen want (Gen 32:11):

ik ben te klein voor al uw genadebewijzen en waarheid

Bij bewustzijn van de eigen altijd talloze tekortkomingen en derhalve niet bij een houding "van boven af" wordt het gevoelsmatige contact mogelijk = "het aanraken van de palm van de heup" (=> boven):

(Gen 32:26): וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע 2121
כף ירך יעקב בהאבקו עמו
en hij zag dat niet hij overmocht hem en hij beroerde
de palm van zijn heup en hij sloeg de palm van de
heup van Jakob als hij worstelde met hem

- **het gelijke opgaan van 2100 en 21 = 2100 + 21 = 2121**

Uit het schrikbeeld van zijn broeder was een te begrijpen mens geworden en deze bleek zelfs welgevallen aan hem te kunnen hebben (Gen 33:10). Die andere Esau had die nacht "de pees van het vergeten" = "Jakobs bangen alle jaren of Esaus zou vergeten" geraakt, als op het probleem Esau = "de pees van het vergeten" = 377 als oplossing alleen "de oude Esau plus God in de vorm van het aangezicht Gods" = 377 paste:

(Gen 32:33): גיד הנשה = 377
de pees van het vergeten

Esau (עשו) = 376 + de Alenige = 1 = 377

- **Esau plus het goddelijke = 377 als oplossing voor Jakobs angst voor Esau = 377**

Jakob wist dat bij een andere houding Esau anders zou reageren:

(Gen 32:11): החסדים 127 = **1 x 127**
de genadebewijzen (Gods)

(Gen 32:31): ותנצל נפשי 1016 = **8 x 127**
en zal gered worden mijn ziel

- **de genadebewijzen Gods en niet de eigen goedheid = 127
als faktor van het gespaard worden door Esau**

Menselijkheid zou zijn gezicht doen oplichten = het "opkomend morgenrood" = 1046. En dat was waarborg voor Esaus vergeten = het kunnen vergeven ten gevolge van een andere houding ten gevolge van het "aanraken van de palm van de heup" = "het aanraken van de ingewanden in welke naar bijbelse symboliek de gevoelens zetelen" (=> boven) =

1046:

(Gen 32:33): כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה
want hij beroerde de palm van de heup
van Jakob, de pees van het vergeten **1046**

(Gen 32:27): שלחני כי עלה השחר
laat mij gaan want opkomend het morgenrood **1046**

Jakob had het probleem door en daarmee bestond geen twijfel meer omtrent Esaus vergeten = "het opkomen van het morgenrood":

(Gen 32:27): כי עלה השחר
want opgaande het morgenrood **648**

(Gen 32:21): ואחרי כן אראה פניו
en daarna zal ik zien zijn (Esaus) gelaat **648**

- oftewel "het komen van de zon na duistere uren":

(Gen 32:30): ויברך אתו
en hij zegende hem (daar) **645**

(Gen 32:32): השמש
de zon (was daar) **645**

En daartoe had hij de basis met zijn geschenk gelegd:

(Gen 32:27): ויאמר שלחני כי עלה השחר
en hij sprak: laat mij gaan want komende
het morgenrood **1303**

(Gen 32:19): לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדוני לעשו
van uw knecht van Jakob een geschenk hij gezonden
tot mijn heer tot Esau **1303**

Door het "aanraken van de palm van zijn heup" had de perfecte Jakob voor een gevoelsmatige Jakob plaats gemaakt:

(Gen 32:5): כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה [6]
ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
לאדוני למצא חן בעיניך
zo spreekt uw knecht Jakob: bij Laban verwijlde ik bleef ik
tot nu [6] En werd mij rund en ezel en kleinvee en knecht
en dienstmaagd en ik laat zenden om mede te delen mijn
heer om te vinden genade in uw ogen **4450**

de tegenover Esau nog op zijn zegeningen bogende Jakob

(Gen 32:26): ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו [27]
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם
ברכתני
en hij beroerde de palm van zijn heup en hij sloeg de palm
van de heup van Jakob als hij vocht met hem [27] En hij
sprak: laat mij gaan want opkomend het morgenrood. Maar
hij sprak: niet laat ik gaan jou tenzij je me zegent **4450**

de Jakob welke door Esau gezegend wil worden

Het uitgaan van de volkomenheid Gods en niet van het eigen goed of beter zijn doet de gelijkenis Gods in de één met die in de ander verenigen:

- (Gen 32:11): ומכל האמת אשר עשית את עבדך 2320
en vanwege alle trouw welke u bereidde uw knecht (Jakob)
- (Gen 32:26): בהאבקו עמו 232
als hij worstelde met hem
- Jakobs worstelen met Esau en zichzelf vat het bewust worden omtrent de ware aard van zegeningen samen
- (Gen 32:26): בהאבקו עמו 232 = 4 x 58
als hij worstelde met hem
- (Gen 32:6): חן 58 = 1 x 58
genade
- de genade Gods als kern = 1 waarom het bij worstelen ging
- (Gen 32:6): שעיר 580
Seir (= Esau)
- de genade Gods (חן) = 58 en niet de eigen zegeningen vat de oplossing voor het probleem Esau = Seir = 580 samen

Kern = 1 van het godsstrijderschap is daarmee geen stoere heldhaftigheid maar het "hinken" (=> onder). Men zal zich niet groot voordoen en ook als gelovige niet proberen het beeld van een volkomen mens overeind te houden maar in alles en zo ook in houding en gedrag zich van de almacht Gods afhankelijk weten = "gewoon lopen" = "hinken in de ogen van mensen met aangeleerde hooghartige pas en houding". Het laten varen van de eigen grootheid doet wederzijds naderen (=> 4e hfdst):

- (Gen 32:29): לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל 1516 = 4 x 379
niet Jakob zal gezegd worden nog jouw naam, maar Israël (= strijder Gods)
- (Gen 32:33): בגיד הנשה 379 = 1 x 379
de pees van het vergeten
- Jakobs zwakte = hier "zijn angst voor het niet vergeten van Esau" als geestelijke kern = 1 van de godsstrijder = Israël**

Om het zich niet groot en beter achten dan anderen gaat het en daarom kenmerkt die benadering de ware godsstrijder "tot op de dag van vandaag":

- (Gen 32:19): ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה 2346 = 6 x 391 - de juiste benadering
לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו
en je zult zeggen: van uw knecht van Jakob; geschenk hij gezonden tot mijn heer tot Esau en zie **ook hij achter ons**
- (Gen 32:31): פנים אל פנים 391 = 1 x 391 - het contact dientengevolge
van aangezicht tot aangezicht
- (Gen 32:33): על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה 2737 = 7 x 391
daarom niet eten de zonen van Israël (= de "godsstrijders") de pees van het vergeten welke op de palm van de heup **tot op de dag van vandaag**
- het "niet wegwerken" = het "niet verslinden" van zijn menselijke zwakte hier in de vorm van Jakobs angst te hier in de vorm van Jakobs angst ooit = de "pees van het vergeten" kenmerkt de ware godsstrijder tot op de dag van vandaag

Nadat het in zijn voorstelling veranderde gelaat van Esau "de palm van zijn heup had getroffen", had de zelfverzekerd onberispelijke Jakob voor een zich kwetsbaar opstellende Jakob = "een hinkende Jakob" plaats gemaakt:

- (Gen 32:26): ותקע כף ירך יעקב 1088
en hij sloeg de palm van
de heup van Jakob
- (Gen 32:5): כה אמר עבדך יעקב 544 - zoals Jakob eerst nog sprak (valt weg)
zo spreekt uw knecht Jakob _____ af
- (Gen 32:32): והוא צלע על ירכו 544 - een zich kwetsbaar opstellende Jakob
en hij hinkende aan zijn heup

De op grond van zijn zegeningen nog zelfzekere Jakob:

- (Gen 32:5): לאמר כה תאמרון לאדני 1088
zeggende: zo zullen jullie spreken tot mijn heer

- was verdwenen door het geraakt zijn in zijn gevoelens:

- (Gen 32:26): ותקע כף ירך יעקב 1088
en werd geraakt de palm van de heup van Jakob

Het aanbreekende morgenrood van Esau oplichtende gelaat was Jakobs overwinning ten gevolge van de nieuw gewonnen gevoelsmatige benadering = "het aanraken van de heup":

- (Gen 32:30): ויברך אתו שם [31] ... [33] על כן לא יאכלו 10930
בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה
En hij zegende hem daar... [33] ... Daarom niet eten de
zonen van Israël de pees van het vergeten welke op de
palm van de heup tot deze dag, want werd beroerd de
palm van de heup van Jakob, de pees van het vergeten

- (Gen 32:25): עד עלות השחר 1093
tot het aanbreken van het morgenrood
- de gevoelsmatige overwinning vanaf het gezegend worden t/m de
gevoelsmatige benadering ook van de zonen van Israël = het gods-
volk (= > boven) samengevat in "tot het aanbreken van het morgenrood"

Geestelijke kern = 1 van Jakobs worstelen = 4 was het ontwaren van het goddelijke in de Esau waarmee hij in gedachten worstelde = "zijn vechten tot het morgenrood aanbreek":

- (Gen 32:25): ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות 6556 = 4 x 1639
השחר [26] וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו [27] ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך
en bleef achter Jakob alleen en er streed een man met hem
tot het aanbreken van het morgenrood ... [27] En hij sprak:
laat gaan mij want opkomend het morgenrood. En hij sprak:
niet laat ik gaan jou (totdat je me ook zegent => onder)
- (Gen 32:25): ויאבק איש עמו עד עלות השחר 1639 = 1 x 1639
en er vocht een man met hem tot het aanbreken van het
morgenrood

e. De rivier de Jabbok

Jakob sprak God op zijn beloftes aan als Esau met 400 man op hem af kwam (Gen 32:13). Echter was hem op zijn heenreis slechts bewaring gegarandeerd totaan zijn terugkeer en derhalve niet ook voor Esau (= > 28e hfdst). Bescherming voor zijn broeder kon alleen komen door ontwikkelingen zoals boven beschreven. Eerst door dezen = in Jakobs geval het hart van Esau winnen = "plus Esau en niet zonder Esau" zou voor hem de sabbatsdag = "het wonen in het beloofde land" aan kunnen breken:

(Gen 28:15): והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך en zie ik met jou en ik zal je bewaren in alles waar je gaat (en ik zal je terugbrengen ...)	2256 = 6 x 376
עשו Esau	376 = 1 x 376
	plus
- de sabbatsdag = 7 x Esau (עשו) = 376:	= 7 x 376

En zo was na alle bewaring Gods tot en met Laban dat moment aangebroken:

(Gen 32:1): וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך en stond vroeg op Laban in de ochtend en hij kuste zijn zonen en zijn dochters en hij zegende hen en ging heen	2586 = 6 x 431
(Gen 32:14): לעשו אחיו naar Esau zijn broeder	431 = 1 x 431
	= 7 x 431

Voor het Eden Gods en daarmee voor het beloofde land staat de cherub met het "kerende zwaard" (= > 3e hfdst) welke men zonder God niet kan passeren. En zo hoort ook Jakob direkt voor de rivier de Jabbok aan de grensrivier de Jordaan (Gen 32:11) dat Esau met 400 man op hem afkomt:

(Gen 32:7): באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו wij kwamen tot uw broeder - niet Esau - en ook komend om te ontmoeten u en en 400 man met hem	2544 = 6 x 424
(Gen 32:23): מעבר יבק oversteekplaats Jabbok	424 = 1 x 424
* עבר = oversteken: מעבר = "oversteekplaats"	= 7 x 424

- de Jabbok als laatste te nemen hindernis naar de sabbatdag van het beloofde land

De Jabbok scheidde Jakob van de sabbat in het beloofde land:

יעקב Jakob	182
(Gen 32:23): יבק Jabbok	112
de sabbat	70

Na ontvangen van een belofte Gods gebeuren meestal dingen die de verwerkelijking van die belofte onmogelijk lijken te doen worden. En zo vat ook hier de barricade naar het land van belofte = de Jordaan de opdracht en belofte Gods op negatieve wijze samen:

(Gen 32:10): ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך en sprak Jakob: God van mijn vader Abraham en God van mijn vader Jitzak Jahwe de sprekende tegen mij: keer te- rug naar je land en naar je verwantschap en ik wil het goe- de doen met jou	2690
(Gen 32:11): הירדן de Jordaan (altijd met lidwoord)	269

Echter was die belofte = 2690 de geestelijke kern = 1 van zowel de belofte als de weerstand = 4 x 2690 om tot verwerkelijking van de belofte te komen:

(Gen 32:11): וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו [8] ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות [9] ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה [10] ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארץך en ook gaande om te ontmoeten u en 400 man met hem [8] En vreesde Jakob zeer ... (+ Jakobs maatregelen) [10] en sprak Jakob: God van mijn vader Abraham en God van mijn vader Jitzak Jahwe de sprekende tegen mij: keer terug naar je land

10760 = 4 x 2690

Want ten gevolge van die weerstand bevroeg Jakob God en ging hij de strijd met God aan en werd hij godsstrijder. En eerst als godsstrijder *kon* hij het land binnentrekken en er zich staande houden. Strijdend met God = tezamen met God kon hij voorbij de cherub met het kerende zwaard komen, want die gang = "het overschrijden van de grens naar het land van belofte" bestaat steeds uit het loslaten van de eigen grootheid (=> 4e hfdst). Evenals in het geval van Eva's "verwerving van Kaïn" (=> 4e hfdst) bestond in het geval van Jakob zij uit de erkenning dat vanwege de toewijding Gods men ontvangt (Gen 32:11 => boven). Niet door goede werken was hem loon ten deel gevallen en had hij kinderen gekregen (=> 30e hfdst):

Kaïn (קַיִן) = van kana (קָנָה) = "verwerven" (=> 4e hfdst)

- maar als antwoord op zijn genegenheid tot de schepper had God hem met vreugde gegeven en tot aanzien doen komen. Liefde maakt God en medemensen gelukkig en eigen grootheid laat de schepper koud en doet mensen als Esau tot vijand worden. Niet langer met beroep op zijn zegeningen derhalve ging Jakob de tegenstander tegemoet maar uitgaande van de toewijding Gods = "strijdend met God" overwon Jakob hem om tot vervulling van belofte te komen.

het boek Job heeft hetzelfde thema tot onderwerp - zie hiertoe verder "HgP" van Jakob ben Luria

Jakob zette tegen alle bangen in zijn gehele bezit en existentie over de beek Jabbok en met dat afsnijden van de terugweg volbracht hij zijn eerste geloofsdaad. Van deze uiterlijke handelingen = 4 was zijn godsstrijderschap de geestelijke kern = 1:

(Gen 32:24): ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו en hij voerde hen over de beek en bracht over wat van hem (was)	2048 = 4 x 612
(Gen 32:30): וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך en vroeg Jakob en hij sprak: vertel me toch jouw naam	1224 = 2 x 612
(Gen 32:29): כי אם ישראל (niet meer Jakob): met zekerheid Israë!	612 = 1 x 612

En van het godsstrijderschap is als gezegd (=> boven) de gevoelsmatige benadering de geestelijke kern = 1:

(Gen 32:24): ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו 2212 = 4 x 553
en hij nam hen en hij voerde hen over de beek
en hij bracht over wat van hem (was)

(Gen 32:28): ויאמר יעקב [29] ויאמר לא יעקב יאמר עוד 2212 = 4 x 553
שמך כי אם ישראל
(wat is je naam?) En hij zei: Jakob [29] En hij zei:
niet Jakob zal gezegd worden nog je naam maar
Israël

**- Jakobs geloofsdaad als basis van het gods-
strijderschap**

(Gen 32:29): שרית עם אלהים 1106 = 2 x 553
(want) je vecht met de Eeuwige

(Gen 32:21): עבדך יעקב אחרינו 553 = 1 x 553
uw knecht Jakob (is) achter ons

**- Jakobs beslissing om Esau tegemoet te gaan als geestelijke kern = 1 van het
godstrijderschap = Israël. Ertussen ligt het gevecht met de Eeuwige**

Jakobs eerste overwinning over zijn "pees van het vergeten" (= > boven) was om met de praktische daad = "alles over de Jabbok brengen" zijn vertrouwen op Jahwe te stellen:

(Gen 32:33): בגיד הנשה 379 = 1 x 379
de pees van het vergeten (= > boven)

(Gen 32:23): ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד 5685 = 15 x 379
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק
en hij nam zijn twee vrouwen en zijn twee dienst-
maagden en zijn elf kinderen en trok over de over-
steekplaats Jabbok

**- Jah(we) (יה) = 15 tegenover Jakobs angst voor Esau
= "de pees van het vergeten" = 379**

(Gen 32:10): יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה 11370 = 2 x 5685
עמך [11] קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר
עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה
ועתה הייתי לשני מחנות [12] הצילני נא מיד
אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא
והכני אם על בנים [13] ואתה אמרת היטב
איטיב עמך
Jahwe de sprekende tot mij: keer terug naar jouw
land en naar je kindheid en ik zal het goede doen met
jou ... [13] En nu: u sprak ik zal beslist het goede doen
met jou

- het "dat zij u toch" als twijfel = "wel of niet = 2 x" uitgesproken

(Gen 32:23): ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד 5685 = 1 x 5685
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק
en hij nam zijn twee vrouwen en zijn twee dienst-
maagden en zijn elf kinderen en trok over de over-
steekplaats Jabbok

**- Jakobs doen in geloof = 1 als overwinning
over zijn twijfels = 2 aan de belofte Gods**

En na dat "verbranden van zijn schepen achter zich" was tweede overwinning over zijn angst voor Esau die van de verootmoediging. In plaats van bij een nieuwe confrontatie van Esau met zijn rijkdom = 1581 nogmaals hem met zijn zegeningen tot bedachtzaamheid te manen (= > boven) nam hij afstand van dezen door een groot deel te schenken. En het inzicht daartoe was hem tijdens zijn gebed gekomen = 1581:

(Gen 32:18): לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי
אלה לפניך
1581 = 51 x 31
(als Esau zal vragen) te zeggen: tot
wie (behoor) jij en waarheen ga je en
wie (behoren) deze (daar) voor je
- **Edom (אדום) = 51 t.o.v. God (אל) = 31 in de vorm van zijn zegeningen**

(Gen 32:11): כי במקלי עברתי את הירדן הזה
want met mijn staf overschreed ik
deze Jordaan
1581 = 51 x 31
- **de bewustwording leidend tot Jakobs antwoord "een geschenk voor mijn heer, voor Esau"**

Als gezegd had hij met zijn reuzengeschenk aan Esau afstand van de door hun vader voorspelde voorspoed alleen voor hem genomen en deed die boodschap Esau op zijn weg naar Jakob tot andere gedachten brengen:

(Gen 32:19): ואמרת לעבדך ליעקב
en je zult zeggen: van uw knecht, van Jakob
985
- **Jakobs doorbreking van de zegen van zijn vader bij bekend maken van zijn grote geschenk aan Esau**

(Gen 32:27): ויברך אתו שם
en hij zegende hem daar
985

De gevoelsmatige benadering was het antwoord op de angst voor een niet vergeten willoende broeder:

(Gen 32:33): את גיד הנשה
de pees van het vergeten
778

(Gen 32:14): ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו
en hij nam van het komende in zijn
hand een geschenk voor Esau zijn broeder
778

(zie ook "de dag van de andere zijde = de 50e dag na de sabbat der sabbatten = 7 x 7 = 49
en de **778e** dag na de sabbat der sabbatten der sabbatten = 7 x 7 x 7" => 5e hfdst)

De gevoelsmatige benadering = "de palm van de heup" = 512 was het antwoord op de Esau in de mond gelegde vraag "waarheen ga je" oftewel was het antwoord: "gaande in de richting van de gevoelsmatige benadering":

(Gen 32:18): ואנה תלך
en waarheen ga je
512

(Gen 32:26): כף ירך יעקב
de palm van de heup van Jakob
512

Na die overwinning lag voor hem de weg naar de sabbatdag van het beloofde land nog voor zijn ontmoeting met Esau open:

(Gen 32:13): היטב איטיב עמך
met zekerheid zal ik (God) goed
doen jou (Jakob)
188 = 1 x 188

(Gen 32:31): כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
want ik zag de Eeuwige van aangezicht
tot aangezicht
1128 = 6 x 188
= 7 x 188

- **Jakob in full (יעקוב) = 188 met de sabbat nu (= > boven) in de vorm 7 x 188**

Het doorbreken van goddelijk licht in zijn voorstellingen van Esau betekende voor hem het aanbreekende morgenrood van de sabbat in het land Kanaän:

(Gen 32:27):	כי עלה השחר want opgaande (aanbrekend) het morgenrood	648 = 1 x 648
(Gen 32:29):	ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל en hij sprak: niet Jakob zal gezegd worden nog jouw naam maar Israël. Want je streed met de Eeuwige en met mensen en je overwon	3888 = 6 x 648
		<hr/>
		= 7 x 648

f. Jakob en zijn vrouwen

Nog altijd zag Jakob zijn grote liefde Rachel als moeder van de geestelijke erfgenamen. Zo is hij weliswaar bang dat Esau "moeder en kinderen zal slaan" maar vreest hij vooral met het oog op Rachel (Gen 32:12):

(Gen 32:9):	ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה en hij sprak: als komt Esau tegen het ene kamp en hij slaat hem dan zal zijn het over- gebleven kamp tot het ontkomene	2142 = 9 x 238
	- Rachel (רחל) = 238 x zijn broeder (אח) = 9	

Derhalve verdeelt hij zijn kamp in twee delen en plaatst hij ook later weer (Gen 33:2) Rachel en Joseph in achterste linie. Echter geven opnieuw de getalwaarden aan dat Lea als geestelijk sterkere faktor mede de drijvende kracht achter Jakobs nieuwe ontwikkeling was. Het geschenk = 108 = 3 x 36 = **3 x Lea** was het getuigenis van Jakobs veranderende houding en doorbraak in die hoedanigheid Esaus haat (=> boven) = 3888. En dat legde de basis voor zijn nieuwe naam = de andere Jakob = 3888 = 36 x 108 = **Lea maal het geschenk**:

(Gen 32:22):	המנחה het geschenk	108 = 3 x 36
	- 3 x Lea (לאה) = 36 = 108 (zoals 3 x Jakob => boven)	
(Gen 32:18):	ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך [19] ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו en hij (Esau) zal vragen door te zeggen: tot wie (behoor) jij en waarnaar ga je en van wie deze voor je? [19] Dan zal je zeggen: van uw knecht van Jakob een geschenk hij gezonden aan mijn heer aan Esau	3888 = 36 x 108
	- Lea (לאה) = 36 maal het geschenk (המנחה) = 108	
(Gen 32:29):	ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל en hij sprak: niet Jakob zal gezegd worden nog jouw naam; veel meer Israël want je vocht met de Eeuwige en met mensen en je overwon	3888 = 36 x 108
	- Lea (לאה) = 36 maal het geschenk (המנחה) = 108	
(Gen 32:29):	כי אם ישראל veel meer Israël (= strijder Gods)	612 = 17 x 36
	- het goede (טוב) = 17 van Lea (לאה) = 36 als gods- strijdster (=> 29e hfdst) mede vervat in de naams- geving Israël	

Zoals Jakob (=> boven) had ook zij uit de zorg van haar vader Laban lering t.a.v. van Esau getrokken:

(Gen 32:1): וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו 1836 = **51 x 36**
 en stond vroeg op Laban in de ochtend en hij
 kustte zijn zonen en zijn dochters

- **Labans gevoelsmatigheid doet de ogen van
 Lea (לאה) = 36 openen t.a.v. van Edom (אדום) = 51**

Als deze zijn dochters zegende had ook zij een glimp van de mens naar de gelijkenis Gods = het aangezicht Gods in haar schijnbaar alleen materialistisch ingestelde vader waargenomen en deze gewaarwording was mede tot doorbraak van het morgenrood in de kwestie Esau geworden:

(Gen 32:1): ויברך אתהם 684 = **4 x 171** = **19 x Lea (לאה) = 36**
 en hij (Laban) zegende hen

(Gen 32:31): פניאל 171 = **1 x 171**
 Peniël (= aangezicht Gods)

- **het aangezicht Gods = 1 als geestelijke kern ook van Labans zegenen = 4**

(Gen 32:25): השחר 513 = **3 x 171**
 morgenrood

- **drie maal het aangezicht Gods = 171 bij kontakt van mens tot mens naar
 goddelijke gedachte = God + mens + mens = 3 x 171**

De gevoelsmatigheid van de materialistisch ingestelde Laban had Lea en Jakob bewust doen worden dat vaak alleen hardvochtig gewaande mensen als Esau niet ongevoelig voor de kracht Gods blijken te zijn. En ook dat inzicht brengt de mens uit de verwarrende veelheid van een dualistische wereld = 2 terug tot de eenheid Gods = 1:

(Gen 32:1): וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך 1824 = **2 x 912**
 en hij kustte zijn zonen en zijn dochters en hij
 zegende hen en hij ging (= zonder verdere aan-
 spraken)

(Gen 32:32): ויזרח לו השמש 912 = **1 x 912**
 en straalde (ging op) hem de zon

Zolang Rachel de god van haar vader bezat kon zijn zegen voor haar geen uitwerking hebben. En zo kwam deze voorlopig alleen Lea ten goede:

(Gen 32:1): וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו 2520 = **7 x 360**
 ויברך אתהם
 en stond vroeg op Laban in de ochtend en hij
 kustte zijn zonen en zijn dochters en zegende hen

- **de volledige zegen = 7 voor Lea (לאה) = 36 in het groot = 360**

- of minstens vooral Lea ten goede:

(Gen 32:11): החסדים 127 = **1 x 127**
 de genadebewijzen (Gods)

(Gen 32:23): ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו 4572 = **36 x 127**
 ואת אחד עשר ילדיו
 en hij nam zijn beide vrouwen en twee
 dienstmaagden en elf zijn kinderen

- **Lea (לאה) = 36 x de genadebewijzen Gods (= > onder) = 127**

g. Jakobs geschenk

Jakob schonk Esau bewust **een groot deel van zijn zegen**, aan welke hij die dag nog bij zijn bogen op deze bij Esau totaal het verdelen ervan in twee kampen had gehangen:

(Gen 32:6): ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
 להגיד לאדני ... [8] ... ויחץ את העם אשר
 אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות
 en werd mij rund en ezel, vee en knecht en maagd en
 ik wil zenden om mede te delen mijn heer ... [8] ... en
 hij verdeelde het volk welke met hem en het vee en
 de rund en de kamelen in twee kampen 10464 = 3 x 3488

(Gen 32:15): עזים מאתים 618
 geiten tweehonderd

תישים עשרים 1380
 bokken twintig

רחלים מאתים 779
 moederschappen tweehonderd

אילים עשרים 711
 rammen twintig

3488

**- het in vers 15 opgesomde deel van Jakobs gift = 3488 als 1/3e deel =
 "een groot deel" van zijn zegeningen = 3 x 3488**

Dat is voor wat het 15e vers betreft. En voor wat het in het 16e vers opgesomde deel van de gift betreft bracht Jakob met deze zichzelf tot Esau:

(Gen 32:16): גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות
 ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים
 ועירם עשרה 5824 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 182
 kamelen zuigend en hun veulens dertig,
 koeien veertig en stieren tien, ezellinnen
 twintig en ezels tien

יעקב Jakob **182**

**- Jakob = 182 brengt zichzelf in veelvoud = 2 x 2 x ...
 tot Esau als tweede helft van zijn geschenk**

Dit is ook als volgt weergegeven:

(Gen 32:16): גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות
 ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם
 עשרה ... [18] ... כי יפגשך עשו אחי
 ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי
 אלה לפניך 13592 = 2 x 2 x 2 x 1699
 kamelen zuigend en hun veulens dertig,
 koeien veertig en stieren tien, ezellinnen
 twintig en ezels tien ... [18] ... wanneer ont-
 moet jou Esau mijn broeder en vraagt jou
 om te zeggen: van wie (ben) jij en waarheen
 ga jij en van wie (zijn) dezen voor jou?

(Gen 32:19): לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוהה לאדני
 לעשו והנה גם הוא אחרינו 1699 = 1 x 1699
 van uw knecht, van Jakob. Geschenk hij ge-
 zonden tot mijn heer, tot Esau. En zie: **ook
 hij achter ons**

- Jakob brengt zichzelf = 1699 in veelvoud = 2 x 2 x 2 x 1699

Want niet alleen met een geschenk:

(Gen 32:18): לְמִי אַתָּה וְאַנְהָ תֵּלֵךְ וְלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ [19] וְאָמַרְתָּ
 לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדֹנָי לַעֲשׂו
 (als Esau vraagt): tot wie jij en waarnaar ga je en van
 wie deze voor je? [19] Dan zal je zeggen: van uw
 knecht van Jakob **een geschenk** hij gezonden aan mijn
 heer aan Esau **3260**

- maar ook in eigen persoon bracht hij zichzelf:

(Gen 32:21): גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְרָה פָּנָיו
 בַּמְנַחָה הַהִלְכֵת לְפָנָי וְאַחֲרַי כִּן אֲרֵאֶה פָּנָיו אֲוֹלֵי
 יֵשָׂא פָּנָי
 ook zie: **uw knecht Jakob achter ons**, want hij sprak:
 ik wil bedekken/verzoenen zijn gezicht met het geschenk
 het gaande voor mij en daarna wil ik zien zijn gezicht.
 Misschien zal hij verheffen mijn gezicht **3260**

- als anders het "misschien" de negatief geestelijke kern = 1 van zijn geschenk zou zijn
 gebleven:

(Gen 32:17): וַיִּתֵּן בְּיַד עַבְדָּיו עֵדֶר לְבָדוּ וַיֹּאמֶר
 אֶל עַבְדָּיו עֲבְרוּ לְפָנָי
 en hij gaf (het geschenk) in de hand van zijn
 knechten kudde (bij) kudde op zich en sprak
 tot zijn knechten: ga uit **voor mijn aangezicht**
- een geschenk middels de hand van zijn knechten
 1992 = 4 x 498

(Gen 32:21): אֲוֹלֵי יֵשָׂא פָּנָי
 misschien verheft hij mijn aangezicht 498 = 1 x 498

Aldus deden beide delen van de gift eerst Esau volledig tot zijn recht komen:

	zogende kamelen:	30		
	hun veulens:	30		
geiten:	200	koeien:	40	
bokken:	20	stieren:	10	
moederschappen:	200	ezelinnen:	20	
rammen:	20	ezels:	10	
	440	+	140	= 580
		שְׁעִיר - Seir = Esau		= 580

Jakob nam afstand van zijn superioriteit als meer gezegende (=> boven) door op deze
 wijze Esau naar diens waardigheid van zijn zegeningen te schenken:

(Gen 32:6): שׁוֹר וְחִמּוֹר צֹאן וְעֵבֶד וְשִׁפְחָה rund en ezel en kleinvee en knecht en maagd (werden mij)	1388 = 4 x 347	}	=> 4 : 1
- Jakob nog bogend op zegening = werelds denken = 4			
(Gen 32:14): וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה en hij nam van het komende in zijn hand een geschenk	347 = 1 x 347		
- Jakobs geschenk van dezelfde zegening = geestelijk denken = 1			

Als gezegd was hem tijdens zijn gebed het inzicht gekomen doordat Labans zorg om zijn
 dochters hem tot nadenken over Esau gebracht had:

(Gen 32:12): הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו
 פן יבוא והכני אם על בנים [13] ואתה אמרת היטב
 איטיב עמך **3202**
 red mij toch uit de hand van mijn broeder uit de hand van
 Esau want vrezend ik hem opdat niet hij kome en zal slaan
 mij moeder met kinderen [13] En u u zei een goed doen zal
 ik goed doen jou (= zeker zal ik goed doen jou)

(Gen 32:1): וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
 אתהם וילך וישב לבן למקמו **3202**
 en stond vroeg op Laban in de ochtend en hij kuste zijn
 kinderen en zijn dochters en zegende hen en hij ging en
 keerde terug Laban naar zijn plaats

- de gevoelsmatige Laban

En zo vormt het geven van zichzelf = "het deel van zijn gift 5824 = 32 x Jakob (יעקב) = 182" (= > boven) het brand- en keerpunt van zijn aanvankelijk nog op redden van één kamp gerichte gebed naar de echte oplossing van een andere houding t.o.v. Esau:

(Gen 32:9): ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת
 והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה [10] ויאמר
 יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ...
 [12] הצילני נא מיד אחי **11648 = 2 x 5824**
 en hij sprak: als komt Esau tegen het ene kamp ...
 [10] En sprak Jakob: God van mijn vader Abraham ...
 (Jakobs gebed) ... [11] ... en nu ben ik tot twee kam-
 pen geworden [12] Red mij toch uit de hand van
 mijn broeder

(Gen 32:16): גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות
 ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה **5824 = 1 x 5824**
 kamelen zuigend en hun veulens 30, koeien 40 en
 stieren 10, ezellinnen 20 en ezels 10

- Jakobs gift

(Gen 32:19): ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני
 לעשו והנה גם הוא אחרינו [20] ... [21]
 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
 אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן
 אראה פניו אולי ישא פני **11648 = 2 x 5824**
 en je zult zeggen: van uw knecht van Jakob een ge-
 schenk hij gezonden aan mijn heer aan Esau ...
 [21] ... en daarna wil ik zien zijn gezicht. Misschien
 verheft hij mijn gezicht (= vergeeft hij mij)

Jakobs aanpak was tevens psychologisch doordacht. Want Esau zou bij het ontwaren van zijn vee uiteraard nieuwe hooghartigheid van Jakob verwachten:

(Gen 32:6): שור וחמור צאן ועבד ושפחה **1388 = 1 x 1388**
 rund en ezel en kleinvee en knecht
 en maagd (werden mij)

- Jakobs eerste prat gaan op zijn zegen = 1 x 1388

(Gen 32:18): כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי
 אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך **2776 = 2 x 1388**
 wanneer ontmoet jou mijn broeder en hij
 zal vragen jou door te zeggen: tot wie
 (behoor) jij en waarheen ga je en van wie
 (zijn) dezen voor jouw aangezicht

**- de te verwachten verwachting van Esau van nieuwe hoogmoed
 als antwoord van Jakob = 2 x 1388**

En daarmee zou Jakobs gewijzigde houding des te meer t.o.v. de vroegere afsteken. Het contrast tussen het oude nog wereldse denken = 4 en het nieuwe meer geestelijke den-

ken = 1 komt dan ook mede in de aantallen van zijn geschenk tot uitdrukking wanneer men de zogende kamelen met hun veulens als één geheel neemt:

geiten:	200	zogende kamelen + hun veulens:	30
bokken:	20	koeien:	40
moederschappen:	200	stieren:	10
rammen:	20	ezelinnen:	20
		ezels:	10
	—————		—————
	440		110

$$\Rightarrow 440 : 110 = 4 : 1$$

Jakob nam met het geschenk afstand van de zegening van hun vader en derhalve droeg deze ook de handtekening van "de God van zijn vader Jitzak" in wiens naam de zegen was uitgesproken:

(Gen 32:14): מנחה לעשו אחיו een geschenk voor Esau zijn broeder	534	= 2 x 267
(Gen 32:10): אלהי אבי יצחק God van mijn vader Jitzak	267	= 1 x 267

Jakob nam spontaan "van het komende in zijn hand" (Gen 32:14) oftewel hij nam gedreven door zijn hart zonder uit te zoeken. Jakob wilde de oude pijn van zijn broeder wegnemen door diens hart te veroveren:

(Gen 32:27): לא אשלחך כי אם ברכתני niet laat ik gaan jou, veel meer zul je zegenen mij		
לא niet	}	- "niet (als) tegenstander"
אשלחך ik laat gaan jou		
שטן tegenstander	359	- niet laat ik je gaan als mijn tegenstander
(Gen 32:27): כי אם ברכתני veel meer zul je zegenen mij		753
(Gen 32:14): ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו en hij nam van het komende in zijn hand een geschenk voor Esau		753

en hij zei: laat mij gaan want... en hij (Jakob) sprak: **niet (als) tegenstander**, veel meer zul je me zegenen

- want Esau had laten weten "niet Jakobs broeder te zijn" (=> boven). En waar daarom het tweede citaat = 753 zonder het deel "zijn broeder" is (Gen 32:14):

en hij nam van het komende in zijn hand een geschenk voor Esau **zijn broeder**

- past hierop vanwege dit ontbreken het "veel meer zul je me zegenen" = 753. Vaak komen mensen niet verder dan zich met vijanden en tegenstanders te verzoenen = "het komen van het morgenrood". Echter volstond Jakob dat niet (Gen 32:27):

en hij sprak: laat mij gaan want opgaande het morgenrood. En hij sprak: niet laat ik je gaan

(Gen 32:27): ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
 en hij sprak laat gaan mijn want opgaande
 het morgenrood. En hij sprak 1560 = 4 x 390
=> 4 : 1

(Gen 32:27): לא אשלחך
 niet laat ik gaan jou 390 = 1 x 390

- want eerst contact van hart tot hart vormt de geestelijke kern = 1 van "het opgaan van het morgenrood" = 4. Eerst daarbij is Jahwe aanwezig:

(Gen 32:27): לא אשלחך 390 = 15 x 26
 niet laat ik gaan jou
 - 390 = 15 x 26 = Jah(we) (יה) = 15 x Jahwe (יהוה) = 26

- waar de band tussen hem en de mens tezamen met die tussen mens en medemens eerst de basis van de hemelse toekomst vormt = "het blijven van het morgenrood":

שמים
 hemelen

390 = 15 x 26

Alleen het "en opgaande het morgenrood" = 2048 zou een halve overwinning geweest zijn = overeenkomstig Jitzaks geboortjaar = 2048 nog altijd riekend naar de zegen van hun vader. De geestelijke band = 1 tussen God en mens en tussen mens en medemens is een gevoelsmatige band:

Het glanzen van het aangezicht Gods ook in dat van Jakob = 140 vat Jakobs volhardten samen om een gevoelsmatige band met zijn broeder tot stand te brengen = 1400:

(Gen 32:27): ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני en hij sprak: niet laat ik gaan jou tenzij je zegent mij	1400
(Gen 32:21): פני mijn (Jakobs) aangezicht	140

(Gen 32:27): כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני
 want opgaande het morgenrood. En hij sprak: niet laat
 ik gaan jou tenzij je zegent mij 2048 = 4 x 512
 - geboortjaar van Jitzak = 2048

(Gen 32:26): כף ירך יעקב
 de palm van de heup van Jakob 512 = 1 x 512
 - waarin de ingewanden liggen in welke "de gevoelens zetelen" (=> boven)

- en daarmee als gezegd ook niet een op de kilheid van eigen goed-zijn berustende band:

(Gen 32:11): החסדים
 de genadebewijzen (Gods) 127 = 1 x 127

(Gen 32:27): לא אשלחך כי אם ברכתני
 niet laat ik gaan jou, veel meer zul je
 zegenen mij 1143 = 9 x 127
 - de broeder (אח) = 9 x de genadebewijzen Gods = 127

En die geestelijke band tussen mens en medemens = 1 en niet de lichamelijke band = 4 zal ook de kern zijn van dat wat familieleden bijeenhoudt:

(Gen 32:23): ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו
 ואת אחד עשר ילדיו
 en hij nam zijn beide vrouwen en twee
 dienstmaagden en elf zijn kinderen 4572 = 4 x 1143 = 36 x 127
 - Jakobs familie = 4

(Gen 32:27): לא אשלחך כי אם ברכתני
 niet laat ik gaan jou, veel meer zul je
 zegenen mij 1143 = 1 x 1143 = 9 x 127
 - de geestelijke niet lichamelijke band = 1

De meeste mensen houden familiale banden op zich voor heilig en stellen hen a priori op de eerste plaats. Vele ook zonderen zich van niet familiale relaties af en zelfs velen koesteren a priori onbewuste tot bewuste vreemdevijandige gevoelens tegenover niet-familieleden. Niet de familiale banden echter maar de mens naar de gelijkenis Gods is voor God heilig en deze behoort de rangorde te bepalen.

Zijn overwinning die nacht was die van het hart en dat aanvoelende zou Esau hem de volgende dag omhelzen. Eerst leek de opdracht Gods tot terugkeer naar zijn familie en dus ook naar Esau niet te kloppen:

(Gen 32:10): ולמו לדרך **536**
en naar je verwantschap

(Gen 32:7): באנו אל אחיך אל עשו **536**
wij kwamen tot uw broeder: **niet Esau** (=> boven)

- maar na Jakobs worstelen die nacht met God bleek zij wel te kloppen:

(Gen 32:31): כי ראיתי אלהים פנים אל פנים **2144 = 4 x 536**
ותנצל נפשי
want ik zag de Eeuwige aangezicht tot aangezicht en zal gered worden mijn ziel

(Gen 32:7): באנו אל אחיך אל עשו **536 = 1 x 536**
wij kwamen tot uw broeder, **tot Esau**

In eerste instantie dacht Jakob nog de helft van zijn verworvenheden in te zetten om met de andere helft te ontkomen:

(Gen 32:7): ארבע מאות איש **1031**
vierhonderd man

(Gen 32:6): אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו **1031**
als komt Esau tot het ene kamp en hij slaat haar

Die overwinning op zijn "pees van het vergeten" (=> boven) zou echter afgetrokken van zijn angsten = "Esau slaan van zijn kampen" slechts een "overgebleven kamp" en daarmee een onbevredigend ongeestelijk resultaat = 4 opgeleverd hebben:

(Gen 32:9): אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו **1885 = 5 x 377**
והיה המחנה הנשאר לפליטה
wanneer komt Esau tegen het ene kamp en hij slaat haar, dan zal zijn het overgebleven kamp de ontkomene

(Gen 32:33): גיד הנשה **377 = 1 x 377**
de pees van het vergeten (=> boven)

- **schijnbaar opgelost = afgetrokken**

= 4 x 377

- **het "restkamp" = (1885 - 377) = 4 x 377 als werelds = 4 ongeestelijke oplossing van Jakobs angsten**

En ook zijn angst = de "pees van het vergeten" zou hij niet overwonnen hebben = wederom opgeteld $(4 \times 377) + (1 \times 377) = (5 \times 377) = 1885$ omdat zonder van zijn die dag gemaakte fout:

(Gen 32:6): שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלה **1885 = 5 x 377**
להגיד לאדני
rund en ezel, vee en knecht en dienstmaagd en ik wil zenden om mede te delen mijn heer

- iets geleerd te hebben Esau een bedreiging zou blijven vormen. Door die fout in te zien en deze recht te zetten en met al zijn bezittingen zich de bescherming Gods toe te vertrouwen won hij alles:

(Gen 32:9): ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה
en hij sprak: wanneer komt Esau tegen het
ene kamp en hij slaat haar dan zal zijn het
overgebleven kamp de ontkomene

2142 = 1 x 2142

- eerste oplossing = ontmoeting met Esau en één helft vernietigd

(Gen 32:18): ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה
לפניך [19] ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא
שלוחה לאדוני לעשו והנה גם הוא אחרינו
en hij (Esau) zal vragen jou: tot wie (behoor) jij
en waarheen ga je en van wie dit voor jou [19]
Dan zul je antwoorden: van uw knecht van Jakob
een geschenk hij gezonden tot mijn heer tot Esau
en zie ook hij achter ons

4284 = 2 x 2142

- tweede oplossing = ontmoeting met Esau bij een juiste instelling en beide kampen behouden = 2 x 2142

Bij het binnentrekken van Kanaän (כנען) = 1 x 190 behoren de oplossingen van Kanaän en niet die van de wereld Egypte (מצרים) = 2 x 190:

(Gen 32:12): והכני אם על בנים
en hij zal slaan mij moeder met kinderen

334 = 2 x 167

(Gen 32:32): פנואל
Penuël (= aangezicht Gods)

167 = 1 x 167

(Gen 32:9): והיה המחנה הנשאר לפליטה
en zal zijn het overgebleven kamp
het ontkomene

854 = 2 x 427

(Gen 32:26): ויגע בכף ירכו
en hij raakte aan de palm van zijn heup

427 = 1 x 427

Derhalve ook had Jakob niet berekend gegeven:

(Gen 32:14): מן הבא בידו
van het komende in zijn hand

120

- Jakobs uiterste = 12(0) geven = zijn geven zonder terughoudendheid

- maar vanuit zijn hart en zonder bijbedoelingen gegeven (=> boven). En daarbij is altijd God aanwezig:

(Gen 32:14): מן הבא בידו מנחה
van het komende in zijn hand een geschenk

223

- Jakobs spontaniteit (=> boven)

(Gen 32:31): ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי
en noemde Jakob de naam van de plaats Peniël
want ik zag **de Eeuwige** aangezicht tot aange-
zicht **en zal gered worden mijn ziel***

3345 = 15 x 223

- Jah(we) (יה) = 15 x "het spontane geschenk" = 223

* de imperfectum met voorafgaande waw is tegenwoordige tijd met sjewa-punktering van de waw en verleden tijd zoals hier met pata-punktering van de waw. De niet bij de oertekst behorende punktering moet hier echter sjewa en niet pata zijn, omdat het "gered worden van zijn ziel" op de latere ontmoeting met Esau betrekking heeft

Als gezegd is de gevoelsmatige benadering als mens tot medemens kern van het godstrijderschap (=> boven) terwijl het godstrijderschap tot de bond Gods met Abraham doet behoren (=> 21e hfdst):

(Gen 32:29): כִּי אִם יִשְׂרָאֵל **612**
 (niet Jakob zal je heten)
veel meer Israël (= strijder Gods)

בְּרִית **612**
 (de) bond

Uiteraard moet daarbij onderscheid gemaakt worden tussen echte gevoelsmatigheid en schijngevoeligheid en sentimentaliteit en gevoelig doen. De echte gevoelsmatigheid vloeit voort uit het naar de gelijkenis Gods zijn van de mens en deze doet derhalve ook tot de kennis Gods doordringen = de beleefde en doorleefde godskennis = *het zwaard* van de godstrijder. Niet de robotpas van de Übermensch maar de in diens ogen op hinken lijkende gang van de zichzelf niet groot wanende mens kenmerkt de inwoner van het land Kanaän = de godstrijder en zo ging "de eerste Israëliër Jakob" het land Kanaän "hinkend" binnen.

(Gen 32:32): צֹלַע **190**
 hinkend - **Jakob was hinkend** (=> boven)

כְּנָעַן **190**
 Kanaän
 - **alleen de "hinkende mens" past bij het land Kanaän**

dit verschil tussen geestelijke en ongeestelijke uitstraling wordt ook letterlijk zichtbaar in de pas van gewone mensen en die waarmee men vaak modellen in modeshows laat lopen. Behoudens persoonlijke beperkingen zoals stijf gedrag en lichamelijke gebreken is het eerste mooi en sierlijk en is het tweede overdreven en onnatuurlijk en daarmee anders dan menig modemens meent niet mooi en sierlijk. Wat breder genomen is dit verschil reeds letterlijk te zien in zoals geliefden elkaar van nature kussen en het soppen op elkaars lippen in films, in het drinken van gewone mensen en het met machtige teugen drank tot zich nemen door sterren en filmhelden in reclames, in levendige gezichten en de stalen mimiekloosheid van hen welke "het menselijke overwonnen menen te hebben" en in velerlei vervanging van natuurlijk gedrag meer. En daarbij gaat het niet om het noodzakelijke uitvergroten van bewegingen in film en theater. De natuurlijkheid Gods maakt de mens mooi en sierlijk en groetheidswaan maakt hem lelijk en potsierlijk

Aldus was Jakobs hinken geen negatieve zaak. Want er is een groot verschil tussen alleen verstandelijk op het geestelijke ingesteld zijn en verstandelijk en sensitief op het geestelijke ingesteld zijn. Velen en ook veel gelovigen blijven voor wat het gevoelsmatige betreft in rechtlijnigheid steken. Het rechtlijnige echter behoort tot het materiële = 2:

(Gen 32:26): כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב **512 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2**
 de (aan te raken) palm van
 de heup van Jakob

- want het geestelijke is niet recht toe recht aan te beredeneren. Het rechtlijnige leidt tot harde oordelen en velen en ook veel gelovigen blinken daarin uit. Maar door het "aanraken van de heup" wordt het wereldse gevoelen tot de sensibiliteit welke "aan kan voelen" en door welke men derhalve eerst God en medemens kan begrijpen:

(Gen 32:26): כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב **512 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 16**
 de palm van de heup van Jakob
 - **vele malen het wereldse = 2 x 2 x 2 x ... x 16 (= 4 x 4)**

(Gen 32:32): וְהוּא צֹלַע עַל יָרְכּוֹ **544 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 17**
 en hij hinkende aan zijn heup
 - **vele malen het goede (טוב) = 17 = 2 x 2 x ... x 17**

Het aanvoelen is de gids voor het verstand, waarom eerst het "aanraken van de palm van de heup" tot de eenheid Gods = 1 doet terugkeren:

(Gen 32:26): ותקע כף ירך יעקב ו1088 = 2 x (2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 17)
en werd geslagen de palm van
de heup van Jakob

(Gen 32:32): והוא צלע על ירכו ו544 = 1 x (2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 17)
en hij hinkende aan zijn heup

Door gevoelsmatigheid eerst ook wordt geest bemerkbaar voor anderen:

(Gen 32:17): ורוח תשימו בין עדר ובין עדר
en **geest** (ruimte) zul je zetten tus-
sen kudde en tussen kudde

Want daarvoor kuste en zegende Laban nog wel zijn dochters maar niet Jakob en dat ge-
deelte tot en met Jakobs zenden van de boden naar Esau geeft derhalve het nog te we-
reldse gevoelen van Jakob = 4 t.o.v. het aanraken van de palm van zijn heup = 1 weer:

(Gen 32:1): וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקמו [2] ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
מלאכי אלהים [3] ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים [4]
וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו
en hij (Laban) kuste zijn kinderen en zijn dochters en
zegende hen ... [2] En Jakob ging zijns weegs ... [4]
En zond Jakob boden voor zich naar Esau 6988 = 4 x 1747

(Gen 32:26): ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו ו1747 = 1 x 1747
en hij raakte aan de palm van zijn heup en werd ge-
troffen de palm van de heup van Jakob in zijn worstel-
len met hem

Kern van alle ware gevoelsmatigheid = "de gelijkenis Gods in de mens" is het naderen
tot God en maakt zo het verschil ook tussen Abel en Kaïn uit (=> 4e hfdst). En het naderen
tot de medemens is daaraan gelijk en is derhalve hetzelfde einddoel = de geestelijke
kern = 1 van alle ware gevoelsmatigheid:

(Gen 32:25): ויאבק איש עמו עד עלות השחר [26] וירא כי לא יכל
לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו
[27] ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי
אם ברכתני [28] ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב
[29] ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
en er vocht een man met hem ... [29] ... niet Jakob zal
gezegd worden nog jouw naam maar Israël 9384 = 4 x 2346

(Gen 32:19): ויאמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני
לעשו והנה גם הוא אחרינו
en je zult zeggen: van uw knecht van Jakob een geschenk
hij gezonden tot mijn heer, tot Esau en zie **ook hij achter ons** 2346 = 1 x 2346

- het persoonlijke naderen is kern = 1 van alle gevoelsmatigheid

(Gen 32:26): ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו ו1320 = 4 x 330
en hij sloeg de palm van de heup van
Jakob als hij worstelde met hem

(Gen 32:19): גם הוא אחרינו ו330 = 1 x 330
ook hij (Jakob) achter ons (naar Esau)

- het persoonlijke naderen is kern = 1 van alle gevoelsmatigheid

In de gevoelsmatige benadering van mens tot medemens wordt het aangezicht Gods
zichtbaar. Het "wonen" van de Eeuwige in het Heilige der Heiligen in vierkantsvorm als
symboliek van de aanwezigheid van de Alenige Allerheiligste wordt overal waarneembaar
waar "ziel en ziel elkaar aanraken":

(Gen 32:19): לעבדך ליעקב **338** - het aanraken van de palm van de heup
van uw knecht, van Jakob

(Gen 32:19): בכף ירכו **338** - de palm van de heup
(aan) de palm van zijn heup

676 = 26 x 26

- **Jahwe (יהוה) = 26 x Jahwe (יהוה) = 26 als weergave van het Heilige der Heiligen in vierkantsvorm. Het "wonen Gods" aldus voelbaar wordend waar ziel en ziel elkaar bereiken = "aanraken"**

Dat aanraken kan alleen zijn bij "ontblote ziel" en dus wanneer geen ogenschijnlijk geestelijke en in werkelijkheid vreemde elementen zoals van eigen beter zijn het door God gegeven mens-zijn afschermen. De "hinkende Jakob" was de eerste jood en geen toeval is derhalve dat de systematische uitroeiingen der joden door het tegenbeeld van deze uitgevoerd werd, namelijk door hem welke "Übermensch" waande te zijn.

h. Machanajiem en Pesach

Als Jakob zich in zijn benadering van Esau door de boodschappers Gods liet leiden bevond hij zich nog net op het niveau van geestelijke beginnelingen, oftewel in de fase van het volk Israël van kort na haar uittocht = Pesach:

(Gen 32:3): מחנבים **148**
Machanajiem

(Ex 12:11): פסח **148**
Pesach

Het uittrekken uit werelds doen en denken is de ene helft van de weg tot geestelijke ontwikkeling en Kanaän binnengaan is de andere helft:

(Num 31:36): המחצה **148**
de helft

Na de bedreiging door Esau en zijn 400 man reageerde Jakob namelijk nog als "een gelovige op weg naar Kanaän" welke zich op voorgangers en sterke geloofsbroeders richt in plaats van oplossingen van God te verwachten. Want *machanajiem* is de dualis van het woord voor "kamp" *machaneh* en daarmee "twee kampen":

als *machaniem* gepunkteerd = gewoon meervoud = "twee of meer kampen" komt het woord alleen in Num 13:19 voor en had ook daar als dualis gepunkteerd moeten zijn. Want het gewone meervoud is in principe *machanoth* en in Num 13:19 wordt bedoeld het wonen in verdeeldheid = "in twee kampen" tegenover het wonen in vaste burchten = "in eensgezindheid"

- en Jakob verdeelt op die bedreiging zijn bezittingen in twee kampen. De in het laatste geval gebruikte meervoudsvorm van *machaneh* = *machanoth* is echter geen dualis maar het gewone meervoud en geeft derhalve aan dat het een niet aan het ander gelijk is:

(Gen 32:3): מחנבים
Machanajiem = twee kampen (van de boodschappers Gods)
- dualis van מחנה = twee kampen

(Gen 32:8): שני מחנות
twee kampen (van Jakob)
- vrouwelijk meervoud van מחנה = een willekeurig aantal kampen plus het telwoord שני = "twee"

Jakob had eerst "die plaats Machanajiem genoemd" = "twee kampen" = 1013 en was daarna geworden "tot twee kampen" = 894 (Gen 32:11). En dat is 119 minder dan het geziene voorbeeld. Was derhalve Jakob blijven zien op mensen in plaats van het aangezicht

Gods te zoeken, zou zijn nageslacht niet "als de sterren der hemelen" maar "als het zand van de zee" zijn geworden:

(Gen 32:3):	וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם en hij noemde de naam van die plaats Machanajiem = "twee kampen"	1013	- het voorbeeld
(Gen 32:11):	לְשֵׁנֵי מַחְנֵיִם tot twee kampen	894	- het voorbeeld navolgen
(Gen 32:13):	כְּחוֹל הַיָּם als het zand van de zee	119	- niet als de "sterren der hemelen" = het tekort

Uitgaande van *alleen* de raadgeving van mensen zijn zelfs geestelijke adviezen niet van die van de imitator te onderscheiden. Want ook bij op zich goede woorden van gelovigen voegen zich die van de tegenstander waar het een = mesjiach = gezalfd = 358 sprekend op het andere = nachasj = de slang = 358 lijkt. En daarom vindt het volgende plaats wanneer de mens zich niet in de eerste plaats door God laat leiden:

(Gen 32:3):	מַחְנֵיִם twee kampen (het <i>Machanajiem</i> van de boodschappers Gods)	148	- meervoud in dualisvorm
	מְשִׁיחַ mesjiach	358	+ woorden van gelovigen
	נָחָשׁ slang	358	+ woorden van de slang
(Gen 32:11):	שְׁנֵי מַחְנֵיִם twee kampen	864	- Jakobs in tweeën verdeelde kamp met gewoon meervoud

Aldus werd Jakob in de val gelokt om op precies de verkeerde wijze zijn broeder te benaderen. Want de tegenstander weet vooral hoe men denkt wanneer men verkeerd denkt en zorgde voor de bevestiging van dat denken door soortgelijk verkeerd denkende gelovigen. Als gezegd zien ook velen van hen voorspoed als bewijs van een juiste leefwijze en deden zij Jakob met schijnbaar van boven komende woorden ervan overtuigen dat met zoveel rijkdommen hij onmogelijk verkeerd ten opzichte van zijn broeder gehandeld had kunnen hebben.

Na zijn nachtelijke confrontatie hinkte Jakob en het woord voor Pesach (פסח) betekent eveneens "hinken". Voor Jakobs hinken wordt echter een woord gebruikt wat niet bij een zojuist uitgetrokkene maar bij een het land Kanaän binnen gegane hoort:

(Gen 32:32):	צֹלַע hinkend	190	- Jakob was hinkend (=> boven)
	כְּנַעַן Kanaän	190	

En dat was het gevolg van het zich niet langer richten op mensen maar op God:

(Ex 12:11):	פֶּסַח Pesach	148	- uittocht uit werelds doen en denken (de ene helft => boven)
(Gen 32:25):	לְבַדּוֹ hij alleen	42	- het zich richten op God i.p.v. op geloofsbroeders (de andere helft => boven)
(Gen 32:32):	צֹלַע hinkend	190	- Jakob hinkend = 190 na die nacht als inwoner van Kanaän (כְּנַעַן) = 190

Die innerlijke verandering = "zijn hinken" was de reden voor zijn naamsverandering. Want waar Jakob met zichzelf vocht vroeg hij zijn tegenstander in feite naar het wezen

van de door deze hem zojuist gegeven nieuwe naam (Gen 21:29), waarom het gedeelte van zijn vragen naar die naam tot en met zijn hinken = 9040 samengevat wordt in de verandering van zijn naam = 904:

- (Gen 32:30): הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם [31] ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי [32] ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו
 9040
 vertel mij toch je naam. En hij sprak: waartoe dit vraag je naar mijn naam? En hij zegende hem daar. [31] En noemde Jakob de naam van de plaats Peniël want ik zag de Eeuwige aangezicht tot aangezicht en zal gered worden mijn ziel. [32] En straalde hem op de zon als voorbijgaande aan Penuël en hij hinkend aan zijn heup
- (Gen 32:29): לא יעקב יאמר עוד שמך
 904
 niet Jakob zal gezegd worden nog je naam

Hetzelfde is ook als volgt weergegeven:

- (Gen 32:1): וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו
 2440
 en hij kuste zijn zonen en zijn dochters en hij zegende hen en ging heen en keerde terug Laban naar zijn oord
 - **Labans gevoelsmatigheid als begin van Jakobs inzicht** (=> boven)
- (Gen 32:25): ויאבק איש עמו עד עלות השחר [26] וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
 2440
 en vocht een man met hem tot opgaan van het morgenrood [26] En hij zag dat niet hij overmocht hem en hij raakte aan de palm van zijn heup
 - **Jakobs overwinning door gevoelsmatigheid = het aanraken van zijn heup** (=> boven)
- (Gen 32:30): ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם
 2440
 en hij sprak: hoezo dat vraag je naar mijn naam? En hij zegende hem daar
 - **de gevraagde naam = Jakobs eigen nieuwe identiteit = het aangeraakt zijn = het "en hij zegende hem" als antwoord**

i. Esaus fictieve vragen

De Esau door Jakob in de mond gelegde vragen geven de "te verwachten verwachting" van Esau weer dat Jakob opnieuw zou pralen met zijn zegeningen (=> boven). De getalwaarden geven tevens als Jakobs antwoord daarop weer dat vanaf zijn gebed hij bezig was om het aangezicht Gods in dat van zijn broeder Esau te ontwaren. Want in die vragen en in Jakobs door zijn dienaren door te geven antwoorden daarop is een geestelijke ontwikkeling in die richting te onderkennen:

(Gen 32:18):	למי אתה van wie (kom) jij?	486	
			- van de nog oude Jakob
	יהוה Jahwe	26	- toegevoegde waarde JAHWE
		_____ +	
(Gen 32:18):	ואנה תלך en waarheen ga je?	512	
(Gen 32:26):	כף ירך יעקב palm van de heup van Jakob	512	= 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2
			- en waarheen ga je? = 512. Naar het aanraken van het nog te wereldse gevoelens = 512 = 2 x 2 x ...
(Gen 32:18):	לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך te zeggen: van wie jij? En waarheen ga je? En van wie dezen voor jou(w aangezicht)?	1581	= 51 x 31
			- Jakobs zoeken naar het aangezicht Gods in dat van zijn broeder = Edom (אדום) = 51 x God (אל) = 31
(Gen 32:18):	למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך [19] ואמרת לעבדך ליעקב van wie jij? En waarheen ga je? en van wie dezen voor jou(w aangezicht)? [19] En je zult zeggen: van uw knecht, van Jakob	2295	= 51 x 45
			- Jakobs zoeken naar de mens naar de gelijkenis Gods in zijn broeder = de mens (אדם) = 45 x Edom (אדום) = 51
(Gen 32:19):	לעבדך ליעקב van uw knecht, van Jakob	338	= 26 x 13
			- Jakobs worstelen met God om zijn broeder gevoelsma- tig te benaderen = Jahwe (יהוה) = 26 x liefde (אהבה) = 13
(Gen 32:19):	ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדוני לעשו En je zult zeggen: van uw knecht, van Jakob. Geschenk hij gezonden tot mijn heer, tot Esau	1950	= 75 x 26
			- Jakobs strijd om het aangezicht Gods in dat van zijn broeder op te doen lichten = priester(schap) (כהן) = 75 x Jahwe (יהוה) = 26

Het laatste is priesterschap (=> boven) en waar "halve priesterschap" niet bestaat is daarom deze getalwaarde weer gelijk aan het volgende:

(Gen 32:27):	ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך en hij sprak: laat gaan mij want kwam op het morgen- rood. En hij sprak: niet laat ik gaan jou	1950	= 75 x 26
			- Jakobs wil om het "opkomend morgenrood" tot "blijvend morgenrood" te bestendigen (=> boven)

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400